

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (ketvirtoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. gruodžio 16 d. *

„Konkurencija – Įmonių asociacija – Greitojo čiuožimo varžybos – Sprendimas, kuriuo konstatuojamas SESV 101 straipsnio pažeidimas – Sporto federacijos taisyklės – Konkurencijos teisės ir specifinio sporto pobūdžio derinimas – Sporto lažybos – Sporto arbitražo teismas – Baudų apskaičiavimo gairės – SESV 101 straipsnio teritorinė taikymo sritis – Konkurencijos ribojimas dėl tikslo – Taisomosios priemonės“

Byloje T-93/18

International Skating Union, įsteigta Lozanoje (Šveicarija), atstovaujama advokato J.-F. Bellis,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą H. Van Vliet, G. Meessen ir F. van Schaik,

atsakovę,

palaikomą

Mark Jan Hendrik Tuitert, gyvenančio Hoogmade (Nyderlandai),

Niels Kerstholt, gyvenančio Zeiste (Nyderlandai),

ir

European Elite Athletes Association, įsteigtos Amsterdame (Nyderlandai),

atstovaujamų advokatų B. Braeken ir J. Versteeg,

įstojusių į bylą šalių,

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti 2017 m. gruodžio 8 d. Komisijos sprendimą C(2017) 8230 *final* byloje pagal SESV 101 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (Byla AT.40208 – Tarptautinės čiuožimo sąjungos atrankos taisyklės)

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkas S. Gervasoni, teisėjai L. Madise, P. Nihoul, R. Frendo (pranešėja) ir J. Martín y Pérez de Nanclares,

* Proceso kalba: anglų.

posėdžio sekretorė E. Artemiou, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2020 m. birželio 12 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

I. Faktinės ginčo aplinkybės

A. Tarptautinė čiuožimo sąjunga

- 1 *International Skating Union* (toliau – ieškovė arba TČS) yra vienintelė Tarptautinio olimpinio komiteto (TOK) pripažinta tarptautinė sporto federacija, atsakinga už dailiojo čiuožimo ir greitojo čiuožimo ant ledo reglamentavimą ir administravimą pasauliniu mastu.
- 2 Ieškovę sudaro nacionalinės federacijos, kurios administruoja dailųjį čiuožimą ir greitąjį čiuožimą ant ledo nacionaliniu lygmeniu (toliau – narės). Šias nares sudaro vietos čiuožimo klubai ir asociacijos, prie kurių kaip individualūs nariai prisijungę sportininkai užsiima čiuožimu ant ledo ar dailiuoju čiuožimu kaip ekonomine veikla.
- 3 Ieškovė taip pat vykdo komercinę veiklą, nes rengia svarbiausias tarptautines greitojo čiuožimo varžybas ir turi visas su jomis susijusias teises. Ieškovės rengiamos tarptautinės varžybos, be kita ko, apima Europos ir pasaulio greitojo čiuožimo ilguoju ir trumpuoju taku čempionatus, greitojo čiuožimo ilguoju taku pasaulio taurės ir greitojo čiuožimo trumpuoju taku varžybas. Be to, ieškovė kaip tarptautines varžybas rengia žiemos olimpinių žaidynių greitojo čiuožimo trumpuoju taku varžybas.

B. Ieškovės nustatytos taisyklės

- 4 Kaip subjektas, kuriam pavestas dailiojo čiuožimo ir greitojo čiuožimo ledu administravimas pasauliniu mastu, ieškovė, be kita ko, yra atsakinga už narystės taisyklių, kurių turi laikytis visi jos nariai bei individualūs čiuožėjai, nustatymą.
- 5 Ieškovės nustatytos taisyklės išdėstytos jos statute, kuris apima jos „įstatus“ ir procedūrinės nuostatas, bendrąsias ir specialiąsias taisykles, technines taisykles, etikos kodeksą, antidopingo taisykles, taisykles dėl antidopingo procedūrų ir visus galiojančius ieškovės pranešimus.
- 6 Į visas šias taisykles patenkančių TČS bendrųjų taisyklių 102 ir 103 taisyklėse (toliau – tinkamumo taisyklės) nustatytos sąlygos, kuriomis čiuožėjai gali dalyvauti greitojo čiuožimo ir dailiojo čiuožimo varžybose, kurios priklauso ieškovės kompetencijai. Nuo 1998 m. tinkamumo taisyklėse numatyta „bendroji išankstinio leidimo sistema“ (toliau – išankstinio leidimo sistema), pagal kurią čiuožėjai gali dalyvauti tik varžybose, kurioms leidimus yra suteikusi ieškovė arba jos narės, rengiamose ieškovės įgaliotų atstovų ir pagal ieškovės taisykles. Šioje byloje taikytinos tinkamumo taisyklių redakcijos yra 2014 m. birželio mėn. tinkamumo taisyklės (toliau – 2014 m. tinkamumo taisyklės) ir 2016 m. birželio mėn. tinkamumo taisyklės (toliau – 2016 m. tinkamumo taisyklės).
- 7 Kalbant apie 2014 m. tinkamumo taisykles, pažymėtina, kad iš siejamų 102 taisyklės 2 dalies c punkto, 7 dalies ir 103 taisyklės 2 dalies matyti, kad už dalyvavimą varžybose, kurioms ieškovė ar viena iš jos narių nebuvo suteikusi leidimo, profesionaliems čiuožėjams ir ieškovės atstovams buvo taikoma sankcija – draudimas visą gyvenimą dalyvauti ieškovės rengiamose varžybose.

- 8 Pagal 2014 m. redakcijos 102 taisyklės 1 dalies a punkto i papunktį asmuo „turi teisę dalyvauti TČS kompetencijai priklausančioje veikloje ir varžybose, jei šis asmuo laikosi TČS principų ir politikos, kaip antai išdėstytų TČS statute“.
- 9 102 taisyklės 1 dalies a punkto ii papunktyje nuo 2002 m. buvo nurodyta, kad „tinkamumo sąlyga suformuluota siekiant užtikrinti tinkamą TČS, kuri naudoja savo finansines pajamas TČS sporto šakų administravimui ir plėtrai, taip pat UIP narių ir jiems priklausančių čiuožėjų rėmimui ar naudai, ekonominių interesų apsaugą“.
- 10 2016 m. birželio mėn. tinkamumo sąlygos buvo persvarstytos, be kita ko, siekiant iš dalies pakeisti sankcijų skyrimo taisykles. Nuo tada pagal 102 taisyklės 7 dalį sankcijos už sportininkų dalyvavimą ieškovės kompetencijai priklausančiose varžybose, kurioms ieškovė nėra suteikusi leidimo, nustatomos pagal pažeidimo sunkumą. Pagal sistemą už pirmąjį pažeidimą numatytas įspėjimas, už dalyvavimą varžybose, kurioms nėra suteiktas leidimas, – diskvalifikacija iki 5 metų, už tyčinį dalyvavimą varžybose, kurioms nėra suteiktas leidimas, – diskvalifikacija iki 10 metų ir galiausiai – diskvalifikacija visam gyvenimui už labai sunkius pažeidimus, visų pirma už dalyvavimą varžybose, kurioms nėra suteiktas leidimas ir kuriomis kenkiama TČS vientisumui bei jurisdikcijai.
- 11 Be to, nuoroda į tinkamą ieškovės ekonominių interesų apsaugą, kuri buvo pateikta 2014 m. tinkamumo taisyklėse, buvo išbraukta 2016 m. redakcijoje. Nuo tada naujos 102 taisyklės 1 dalies a punkto ii papunktyje nurodyta, kad „tinkamumo sąlyga suformuluota siekiant užtikrinti tinkamą [ieškovės], kuri naudoja savo finansines pajamas TČS sporto šakų administravimui ir plėtrai, taip pat UIP narių ir jiems priklausančių čiuožėjų rėmimui ar naudai, etinių vertybių, statutinių tikslų ir kitų teisėtų interesų apsaugą“.
- 12 Be to, reikia pažymėti, kad nuo 2006 m. birželio 30 d. TČS 25 straipsnyje (toliau – arbitražo taisyklės) numatyta galimybė čiuožėjams pateikti skundą dėl sprendimo dėl netinkamumo tik Lozanoje (Šveicarijoje) įsikūrusiam Sporto arbitražo teismui (toliau – SAT).
- 13 2015 m. spalio 25 d. ieškovė paskelbė Pranešimą Nr. 1974 „Atviros tarptautinės varžybos“ (toliau – Pranešimas Nr. 1974), kuriame nustatyta procedūra, kurios reikia laikytis siekiant gauti leidimą rengti atviras tarptautines varžybas pagal išankstinio leidimo sistemą. Šis procedūra taikoma tiek ieškovės narėms, tiek tretiesiems organizatoriams.
- 14 Pranešime Nr. 1974 numatyta, kad visoms šioms varžyboms turi būti iš anksto suteiktas ieškovės valdybos leidimas ir jos turi būti rengiamos laikantis jos taisyklių. Kalbant apie paraiškos suteikti leidimą pateikimo terminą, pažymėtina, kad minėtame pranešime atskirtos ieškovės narės ir tretieji organizatoriai. Iš tiesų tretieji organizatoriai turi pateikti paraiškas likus ne mažiau nei šešiems mėnesiams iki numatytos varžybų dienos, nors TČS narėms šis terminas sutrumpintas iki trijų mėnesių.
- 15 Be to, Pranešime Nr. 1974 išvardyti įvairūs bendrieji, finansiniai, techniniai, sportiniai ir etiniai reikalavimai, kurių turi laikytis organizatorius. Visų pirma iš šio pranešimo matyti, kad kartu su kiekviena paraiška suteikti leidimą turi būti pateikta techninė ir sportinė informacija, kaip antai informacija, susijusi su varžybų vieta ir prizų, kurie bus išmokėti, suma, taip pat bendroji ir finansinė informacija, kaip antai, be kita ko, verslo planai, biudžetas ir numatomas renginio nušvietimas televizijoje. Be to, tam, kad laikytųsi etinių reikalavimų, organizatorius ir visi su juo bendradarbiaujantys asmenys turi pateikti deklaraciją, patvirtinančią, kad sutinka laikytis ieškovės etikos kodekso ir, be kita ko, kad jie įsipareigoja nedalyvauti veikloje, susijusioje su lažybotomis. Galiausiai Pranešime Nr. 1974 nurodyta, kad ieškovė pasilieka teisę prašyti pateikti papildomos informacijos dėl kiekvienos iš šių reikalavimų kategorijų.

- 16 Konkrečiai dėl etinių reikalavimų TČS etikos kodekso 4 straipsnio h punkte nuo 2012 m. sausio 25 d. nurodyta, kad visi bet koku pagrindu su ja bendradarbiaujantys asmenys turi „susilaikyti nuo dalyvavimo bet kokios formos lažybose arba nuo bet kokios formos lažybų ar lošimų, susijusių su bet kokiomis TČS kompetencijai priklausančiomis varžybomis ar veikla, rėmimo“.
- 17 Pranešime Nr. 1974 ieškovė įgaliota patenkinti arba atmesti paraišką suteikti leidimą, visų pirma remdamasi reikalavimais, kurie nustatyti minėtame pranešime ir apibendrinti šio sprendimo 15 punkte, taip pat remdamasi pagrindiniais savo tikslais, kaip antai „konkrečiai“ apibrėžtais jos įstatų 3 straipsnio 1 dalyje. Ieškovės įstatų 3 straipsnio 1 dalyje iš esmės numatyta, kad ieškovės tikslai – reglamentuoti, administruoti ir skatinti abi čiuožimo ledu sporto šakas.
- 18 Pranešime Nr. 1974 numatyta, kad, jei paraiška atmetama, pareiškėjas, pasirašęs arbitražinį susitarimą pagal SAT procedūros taisykles, gali tam teismui pateikti skundą dėl TČS sprendimo.
- 19 Be to, Pranešime Nr. 1974 nurodyta, kad bet kuris organizatorius turi sumokėti ieškovei solidarumo įmoką (jos dydis nustatomas kiekvienu konkrečiu atveju), skirtą ieškovės kompetencijai priklausančioms sporto sritims skatinti ir plėtoti vietos lygmeniu.

II. Ginčo aplinkybės

A. Administracinė procedūra

- 20 2014 m. birželio 23 d. Komisija gavo dviejų iš įstojusių į bylą šalių, profesionalių greitojo čiuožimo sportininkų Mark Jan Hendrik Tuitert ir Niels Kersholt (toliau – skundo pateikėjai), skundą dėl 2014 m. tinkamumo taisyklių neatitikimo SESV 101 ir 102 straipsniams. Skundo pateikėjai, be kita ko, nurodė, kad dėl šių taisyklių jie negalėjo dalyvauti greitojo čiuožimo varžybose, kurias 2014 m. Pietų Korėjos bendrovė *Icederby International Co. Ltd* ketino surengti Dubajuje (Jungtiniai Arabų Emyratai) (toliau – Dubajaus *Grand Prix*). Buvo numatyta, kad šios varžybos vyktų nauju lenktynių formatu specialiame ledo take, kuriame kartu varžytųsi greitojo čiuožimo ilguoju ir trumpuoju takais čiuožėjai.
- 21 2015 m. spalio 5 d. Komisija pagal 2004 m. balandžio 7 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 773/2004 dėl bylų nagrinėjimo Komisijoje pagal [SESV 101] ir [102] straipsnius tvarkos (OL L 123, 2004, p. 18; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 3 t., p. 81) 2 straipsnio 1 dalį nusprendė pradėti procedūrą prieš ieškovę.
- 22 2016 m. sausio 8 d. ieškovė informavo Komisiją, kad ketina iš dalies pakeisti tinkamumo taisykles. TČS kongresas patvirtino nagrinėjamus pakeitimus ir jie įsigaliojo 2016 m. birželio 11 d.
- 23 2016 m. rugsėjo 27 d. Komisija išsiuntė ieškovei pranešimą apie prieštaravimus; ieškovė atsakė į šį pranešimą 2017 m. sausio 16 d.
- 24 2017 m. vasario 1 d. įvyko klausymas per Komisijos vykdomą administracinę procedūrą.
- 25 2017 m. balandžio 27 d. ieškovė pasiūlė priimti išipareigojimus, kad būtų išspręstos Komisijos iškeltos problemos dėl konkurencijos. Vis dėlto Komisija nusprendė, jog šių išipareigojimų nepakako nurodytoms problemoms išspręsti.
- 26 2017 m. spalio 6 d. Komisija išsiuntė ieškovei raštą, kuriame išdėstytos faktinės aplinkybės. Ieškovė į šį raštą atsakė 2017 m. spalio 25 d.
- 27 2017 m. spalio 30 d. ieškovė pasiūlė priimti naujus išipareigojimus, kad būtų išspręstos Komisijos iškeltos problemos; Komisija vėl jas laikė nepakankamomis nurodytoms problemoms išspręsti.

- 28 2017 m. gruodžio 8 d. Komisija priėmė Sprendimą C(2017) 8230 *final* byloje pagal SESV 101 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (Byla AT.40208 – Tarptautinės čiuožimo sąjungos atrankos taisyklės) (toliau – ginčijamas sprendimas).

B. Ginčijamas sprendimas

1. Atitinkama rinka

- 29 Komisija konstatavo, kad nagrinėjamu atveju atitinkama rinka yra greitojo čiuožimo organizavimo ir komercinio naudojimo pasaulinė rinka (toliau – atitinkama rinka). Vis dėlto, atsižvelgdama į ieškovės, kaip svarbiausių varžybų organizatorės ir šį sportą reglamentuojančios organizacijos, vaidmenį, Komisija nusprendė, kad tinkamumo taisyklėmis ribojama konkurencija, net jei rinka turi būti apibrėžta siauriau (ginčijamo sprendimo 115 konstatuojamoji dalis).
- 30 Komisija pažymėjo, kad ieškovė gali daryti įtaką konkurencijai atitinkamoje rinkoje, nes ji yra greitojo čiuožimo valdymo įstaiga, vienintelė reglamentuojanti šią sporto šaką, ir turi įgaliojimus suteikti leidimus tarptautinėms šios sporto šakos varžyboms. Be to, ieškovė yra atsakinga už svarbiausių greitojo čiuožimo varžybų organizavimą. Jos didelę įtaką rinkoje patvirtina aplinkybė, kad, be ieškovės ir jos narių, jokiam kitam subjektui nepavyko sėkmingai patekti į atitinkamą rinką (ginčijamo sprendimo 116–134 konstatuojamosios dalys).

2. SESV 101 straipsnio 1 dalies taikymas

- 31 Komisija konstatavo, kad ieškovė yra įmonių asociacija ir kad tinkamumo taisyklės yra įmonių asociacijos sprendimas, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnio 1 dalį (ginčijamo sprendimo 147–152 konstatuojamosios dalys).
- 32 Ginčijamo sprendimo 8.3 skirsnyje Komisija padarė išvadą, kad tiek 2014 m., tiek 2016 m. tinkamumo taisyklėmis buvo siekiama riboti konkurenciją dėl tikslo, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnio 1 dalį. Iš esmės ji nusprendė, kad minėtomis taisyklėmis ribojamos profesionalių greitojo čiuožimo sportininkų galimybės laisvai dalyvauti trečiųjų asmenų rengiamose tarptautinėse varžybose, todėl iš potencialių konkuruojančių varžybų organizatorių atimama galimybė naudotis sportininkų paslaugomis, kurios yra būtinos siekiant surengti šias varžybas. Komisija priėjo prie tokios išvados išnagrinėjusi minėtų taisyklių turinį, jų tikslus, priėmimo ekonomines ir teises aplinkybes ir subjektyvų ieškovės ketinimą išstumti trečiuosius organizatorius (ginčijamo sprendimo 162–188 konstatuojamosios dalys).
- 33 Konstatavusi, kad tinkamumo taisyklėmis konkurencija ribojama dėl tikslo, Komisija pažymėjo, kad nebūtina vertinti tų taisyklių poveikio. Tačiau ginčijamo sprendimo 8.4 skirsnyje ji išdėstė priežastis, kuriomis remdamasi galėjo konstatuoti, kad šių taisyklių poveikis taip pat yra konkurencijos ribojimas (ginčijamo sprendimo 189–205 konstatuojamosios dalys).
- 34 Ginčijamo sprendimo 8.5 skirsnyje Komisija nagrinėjo, ar tinkamumo taisyklės gali nepatekti į SESV 101 straipsnio taikymo sritį. Šiuo klausimu ji iš esmės pažymėjo, kad šios taisyklės skirtos ne vien teisėtiems tikslams, bet taip pat jos atitinka kitus ieškovės interesus, įskaitant ekonominius interesus. Be to, Komisijos teigimu, tinkamumo taisyklės iš dalies nėra būdingos siekiamiems teisėtiems tikslams ir bet kokių atvejų nėra proporcingos aptariamiems tikslams (ginčijamo sprendimo 220 ir 225–266 konstatuojamosios dalys).

3. TČS arbitražo taisyklių vertinimas

- 35 Ginčijamo sprendimo 8.7 skirsnyje Komisija pažymėjo, kad arbitražas yra visuotinai pripažintas ginčų sprendimo metodas ir susitarimas dėl arbitražinės išlygos savaime nėra konkurencijos ribojimas. Tačiau ji nusprendė, kad arbitražo taisyklėmis sustiprinami konkurencijos ribojimai, kuriuos lemia tinkamumo taisyklės (ginčijamo sprendimo 269 konstatuojamoji dalis).
- 36 Viena vertus, ši išvada pagrįsta aplinkybe, kad, kaip teigia Komisija, dėl arbitražo taisyklių sunkiau gauti veiksmingą teisminę apsaugą nuo galimų ieškovės sprendimų dėl netinkamumo, neatitinkančių SESV 101 straipsnio. Kita vertus, Komisija pažymėjo, kad sportininkai yra priversti sutikti su arbitražo taisyklėmis ir SAT išimtinę kompetencija (ginčijamo sprendimo 270–276 konstatuojamosios dalys).

4. Rezoliucinė dalis

- 37 Ginčijamo sprendimo rezoliucinėje dalyje Komisija nusprendė:

„1 straipsnis

Tarptautinė čiuožimo sąjunga pažeidė [SESV] 101 straipsnį ir [EEE] susitarimo 53 straipsnį, kai priėmė ir taikė tinkamumo taisykles, visų pirma TČS 2014 m. bendrųjų taisyklių ir 2016 m. bendrųjų taisyklių 102 ir 103 taisykles, greitajam čiuožimui. Pažeidimas pradėtas 1998 m. birželio mėn. ir vis dar vykdomas.

2 straipsnis

Tarptautinė čiuožimo sąjunga per 90 dienų nuo pranešimo apie šį sprendimą turi nutraukti 1 straipsnyje nurodytą pažeidimą ir per tą patį laikotarpį informuoti Komisiją apie visas priemones, kurių ėmėsi šiuo tikslu.

Tarptautinė čiuožimo sąjunga turi susilaikyti nuo bet kokių 1 straipsnyje nurodytų veiksmų ar elgesio ir nuo bet kokių veiksmų ar elgesio, turinčių tokį patį ar panašų tikslą arba poveikį.

<...>

4 straipsnis

Jei Tarptautinė čiuožimo sąjunga nesilaikys 2 straipsnyje numatytų nurodymų, Komisija jai skiria kasdien mokamą baudą, kurios dydis yra 5 % jos praėjusių metų vidutinės dienos apyvartos.“

III. Procesas ir šalių reikalavimai

- 38 2018 m. vasario 19 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovės ieškinį.
- 39 2018 m. gegužės 17 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo Komisijos atsiliepimą į ieškinį.
- 40 2018 m. birželio 1 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo aktus, kuriais *European Elite Athletes Association* ir skundo pateikėjai paprašė leisti įstoti į šią bylą palaikyti Komisijos reikalavimų.
- 41 Prašymai leisti įstoti į bylą buvo įteikti pagrindinėms šalims; jos šiems prašymams neprieštaravo. Tačiau, remdamosi Bendrojo Teismo procedūros reglamento 144 straipsniu, jos paprašė neperduoti įstojusioms į bylą šalims tam tikrų bylos medžiagoje esančių konfidencialių duomenų ir šiuo tikslu pateikė nekonfidencialias atitinkamų dokumentų versijas.

- 42 2018 m. rugsėjo 12 d. nutartimi septintosios kolegijos pirmininkas patenkino prašymus leisti įstoti į bylą.
- 43 Bendrojo Teismo kolegijų sudėčiai pasikeitus, remiantis Procedūros reglamento 27 straipsnio 5 dalimi 2019 m. kovo 25 d. ši byla buvo paskirta naujai teisėjai pranešėjai, posėdžiaujančiai penktojoje kolegijoje, todėl byla paskirta šiai kolegijai.
- 44 Bendrojo Teismo kolegijų sudėčiai vėl pasikeitus, remiantis Procedūros reglamento 27 straipsnio 5 dalimi 2019 m. spalio 16 d. teisėja pranešėja buvo paskirta į ketvirtąją kolegiją, todėl ši byla paskirta šiai kolegijai.
- 45 Ketvirtosios kolegijos siūlymu 2019 m. gruodžio 20 d. Bendrasis Teismas, remdamasis Procedūros reglamento 28 straipsniu, nusprendė perduoti bylą nagrinėti išplėstinei kolegijai.
- 46 Teisėjos pranešėjos siūlymu Bendrasis Teismas (ketvirtoji išplėstinė kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas Procedūros reglamento 89 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, šalims raštu pateikė klausimus, prašydamas į juos atsakyti per teismo posėdį. Be to, Bendrojo Teismo prašymu ieškovė pateikė Pranešimo Nr. 1974 kopiją.
- 47 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti ginčijamą sprendimą,
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 48 Komisija Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.
- 49 Įstojusios į bylą šalys Bendrojo Teismo prašo ieškinį atmesti.

IV. Dėl teisės

- 50 Grįsdama ieškinį ieškovė nurodo aštuonis pagrindus. Nurodydama pirmąjį pagrindą ji iš esmės tvirtina, kad ginčijamame sprendime pateikti prieštaringi motyvai. Antruoju ir trečiuoju pagrindais ji ginčija tinkamumo taisyklių kvalifikavimą kaip konkurencijos ribojimo dėl tikslo ir dėl poveikio. Ketvirtuoju pagrindu ieškovė kritikuoja Komisijos atliktą vertinimą dėl klausimo, ar tinkamumo taisyklės yra būdingos ir proporcingos siekiant greitojo čiuožimo sąžiningumo apsaugos nuo sporto lažybų tikslo. Penktuoju pagrindu ji prieštarauja tam, kad Komisija atsižvelgė į jos sprendimą atsisakyti suteikti leidimą rengti Dubajaus *Grand Prix*, nes šis sprendimas nepatenka į SESV 101 straipsnio teritorinę taikymo sritį. Šeštuoju pagrindu ieškovė ginčija išvadą, kad jos arbitražo taisyklėmis sustiprinamas nustatytas konkurencijos ribojimas. Nurodydama septintąjį pagrindą ji teigia, kad Komisija pažeidė 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [SESV 101 ir 102] straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 7 straipsnį, kai ginčijamo sprendimo rezoliucinės dalies 2 straipsnyje nustatė taisomąsias priemones, kurios nėra susijusios su konstatuotu pažeidimu. Aštuntuoju pagrindu ieškovė ginčija ginčijamo sprendimo rezoliucinės dalies 4 straipsnį dėl tų pačių priežasčių, kaip nurodytos grindžiant septintąjį pagrindą, ir dėl taisomųjų priemonių neapibrėžtumo ir netikslumo.
- 51 Komisija, palaikoma įstojusių į bylą šalių, ginčija visus ieškovės argumentus.

A. Dėl pirmojo pagrindo, grindžiamo ginčijamo sprendimo motyvų prieštaringumu

- 52 Nurodydama pirmąjį pagrindą ieškovė tvirtina, kad ginčijamas sprendimas yra neteisėtas, nes grindžiamas akivaizdžiai prieštariniais motyvais.
- 53 Pagal suformuotą jurisprudenciją SESV 296 straipsnio antroje pastraipoje numatyta pareiga motyvuoti yra esminis procedūrinis reikalavimas, kurį reikia skirti nuo motyvų pagrįstumo klausimo, susijusio su ginčijamo akto teisėtumu iš esmės (žr. 2011 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Elf Aquitaine / Komisija*, C-521/09 P, EU:C:2011:620, 146 punktą ir nurodytą jurisprudenciją; 2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *Ziegler / Komisija*, C-439/11 P, EU:C:2013:513, 114 ir 115 punktus ir 2016 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Printeos ir kt. / Komisija*, T-95/15, EU:T:2016:722, 44 punktą), todėl tikrindamas, ar buvo laikytasi pareigos motyvuoti, Bendrasis Teismas nenagrinėja Komisijos motyvų, pateiktų grindžiant savo sprendimą, teisėtumo. Darytina išvada, kad nagrinėjant pagrindą, grindžiamą motyvų nepateikimu ar jų nepakankamumu, prieštaravimai ir argumentai, kuriais siekiama užginčyti ginčijamo sprendimo pagrįstumą, yra netinkami ir nereikšmingi (žr. 2005 m. birželio 15 d. Sprendimo *Corsica Ferries France / Komisija*, T-349/03, EU:T:2005:221, 58 ir 59 punktus ir nurodytą jurisprudenciją).
- 54 Nagrinėjamu atveju, grįsdama pirmąjį pagrindą, ieškovė pateikia daug argumentų, kuriais iš tikrųjų ginčijamas ginčijamo sprendimo pagrįstumas. Taigi pagal šio sprendimo 53 punkte nurodytą jurisprudenciją tie argumentai turi būti laikomi nereikšmingais nagrinėjant šį pagrindą. Todėl, siekiant išnagrinėti pirmąjį pagrindą, reikia tik patikrinti, ar, kaip teigia ieškovė, ginčijamo sprendimo motyvai yra prieštaringi.
- 55 Šiuo klausimu ieškovė iš esmės teigia, kad ginčijamo sprendimo motyvai yra prieštaringi, nes Komisija padarė išvadą, kad pačiomis tinkamumo taisyklėmis ribojama konkurencija, tačiau nekonstatavo, kad išankstinio leidimo sistema, kurią apima šios taisyklės, nėra būdinga siekiant teisėtų tikslų. Šis prieštaravimas dar akivaizdesnis atsižvelgiant į aplinkybę, jog Komisija teigė, kad ieškovė gali nutraukti pažeidimą, kartu išlaikydama išankstinio leidimo sistemą.
- 56 Iš jurisprudencijos matyti, kad motyvai turi būti logiški ir, be kita ko, be tarpusavio prieštaravimų, kurie trukdytų gerai suprasti ginčijamo akto priėmimo priežastis (šiuo klausimu žr. 2008 m. liepos 10 d. Sprendimo *Bertelsmann ir Sony Corporation of America / Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 169 punktą ir 2011 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Elf Aquitaine / Komisija*, C-521/09 P, EU:C:2011:620, 151 punktą).
- 57 Nagrinėjamu atveju Komisija konstatavo, kad tokiomis tinkamumo taisyklėmis, kokias ieškovė parengė ir taikė atitinkamoje rinkoje, konkurencija ribojama ir dėl tikslo, ir dėl poveikio, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnį (žr. ginčijamo sprendimo 8.3–8.5 skirsnius).
- 58 Iš ginčijamo sprendimo 8.5 skirsnio matyti, jog per administracinę procedūrą ieškovė teigė, kad tinkamumo taisyklėmis netaikomas SESV 101 straipsnio draudimas, nes, be kita ko, išankstinio leidimo sistema, įtraukta į minėtas taisykles, yra būtina siekiant užtikrinti, kad visi greitojo čiuožimo varžybų organizatoriai atitiktų ieškovės standartus ir tikslus.
- 59 Ginčijamo sprendimo 254 konstatuojamojoje dalyje Komisija konstatavo, kad šioje byloje nebuvo būtina pareikšti nuomonės dėl to, ar išankstinio leidimo sistema yra būdinga siekiant teisėtų tikslų. Tačiau ji nurodė kelias priežastis grįsdama išvadą, kad ieškovės nustatyta išankstinio leidimo sistema nėra proporcinga jos siekiamiems tikslams, todėl šiai sistemai taikomas SESV 101 straipsnyje numatytas draudimas (žr. ginčijamo sprendimo 254–258 konstatuojamąsias dalis).
- 60 Tai darydama Komisija taikė jurisprudenciją, pagal kurią ne bet kokiam įmonių asociacijos sprendimui, varžančiam šalių ar vienos iš jų laisvę, taikomas SESV 101 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas draudimas. Pagal šią jurisprudenciją iš įmonių asociacijos sprendimo kylantiems ribojimams netaikomas SESV 101 straipsnyje įtvirtintas draudimas, jei jie atitinka dvi kumuliacines sąlygas. Pirma, ribojimas

turi būti būdingas siekiant teisėtų tikslų ir, antra, jis turi būti proporcingas šiems tikslams (šiuo klausimu žr. 2006 m. liepos 18 d. Sprendimo *Meca-Medina ir Majcen / Komisija*, C-519/04 P, EU:C:2006:492, 42 punktą).

- 61 Nagrinėjamu atveju, kaip nurodyta šio sprendimo 59 punkte, Komisija nurodė kelias priežastis, dėl kurių padarė išvadą, kad išankstinio leidimo sistema netenkina antrojo šio sprendimo 60 punkte nurodytoje jurisprudencijoje nustatyto kriterijaus, t. y. proporcingumo kriterijaus. Kadangi šioje jurisprudencijoje nustatyti kriterijai yra kumuliaciniai, ginčijamame sprendime Komisija neprivalėjo pareikšti nuomonės dėl aptariamų sistemos būdingumo siekiant teisėtų tikslų, todėl jos sprendime nebuvo prieštaravimų.
- 62 Ginčijamo sprendimo 339 konstatuojamojoje dalyje Komisija pripažino, kad ieškovė gali nutraukti konstatuotą pažeidimą, kartu išlaikydama išankstinio leidimo sistemą. Vis dėlto šis konstatavimas neprieštarauja išvadai, kad tinkamumo taisyklėmis ribojama konkurencija, nes galimam Komisijos pritarimui tokiai sistemai aiškiai taikoma sąlyga, jog tam, kad būtų nutrauktas pažeidimas, turi būti atlikti jos „esminiai pakeitimai“, t. y. pakeitimai, kuriais būtų siekiama neutralizuoti tos sistemos neproporcingumą. Darytina išvada, kad, priešingai, nei tvirtina ieškovė, Komisija nepatvirtino tokios išankstinio leidimo sistemos, kokią sukūrė ieškovė, tolesnio taikymo, ir juo labiau šiuo aspektu jos sprendimo motyvai nebuvo priešaringi.
- 63 Todėl pirmasis pagrindas turi būti atmestas.

B. Dėl antrojo, trečiojo ir ketvirtojo pagrindų, grindžiamų tuo, kad ieškovės tinkamumo taisyklėmis konkurencija nėra ribojama dėl tikslo ir dėl poveikio ir kad šios taisyklės nepatenka į SESV 101 straipsnio taikymo sritį

- 64 Antruoju, trečiuoju ir ketvirtuoju pagrindais ieškovė ginčija, viena vertus, Komisijos atliktą vertinimą dėl konkurencijos ribojimo buvimo ir, kita vertus, jos padarytą išvadą, kad tinkamumo taisyklėmis taikomas SESV 101 straipsnyje numatytas draudimas. Bendrasis Teismas mano, kad šiuos pagrindus reikia nagrinėti kartu.
- 65 Tam, kad būtų taikomas SESV 101 straipsnio 1 dalyje nustatytas draudimas, įmonių asociacijos sprendimo „tikslas ar poveikis“ turi būti konkurencijos vidaus rinkoje trukdymas, ribojimas arba iškreipimas. Pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją, suformuotą nuo Sprendimo *LTM* (56/65, EU:C:1966:38), alternatyvus šios sąlygos pobūdis, apibūdintas jungtuku „ar“, reiškia, kad pirmiausia reikia įvertinti patį įmonių asociacijos sprendimo tikslą (šiuo klausimu žr. 2015 m. lapkričio 26 d. Sprendimo *Maxima Latvija*, C-345/14, EU:C:2015:784, 16 punktą ir 2016 m. sausio 20 d. Sprendimo *Toshiba Corporation / Komisija*, C-373/14 P, EU:C:2016:26, 24 punktą).
- 66 Konkurencijos ribojimo dėl tikslo sąvoka gali būti taikoma tik tam tikroms įmonių veiksmų derinimo rūšims, kurios vien dėl savo pobūdžio yra tokios žalingos įprastam konkurencijos veikimui, kad būtų galima teigti, kad jų poveikio tyrimas nereikalingas (šiuo klausimu žr. 1966 m. birželio 30 d. Sprendimo *LTM*, 56/65, EU:C:1966:38, p. 359; 2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *CB / Komisija*, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, 49, 50 ir 58 punktus bei nurodytą jurisprudenciją ir 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *ING Pensii*, C-172/14, EU:C:2015:484, 31 punktą).
- 67 Pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją, siekiant įvertinti, ar įmonių asociacijos sprendimas yra toks žalingas, kad galėtų būti laikomas konkurencijos ribojimu dėl tikslo, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnio 1 dalį, reikia išnagrinėti jo nuostatų turinį, siekiamus tikslus ir ekonomines bei teises jo priėmimo aplinkybes (žr. 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *ING Pensii*, C-172/14, EU:C:2015:484, 33 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

- 68 Todėl šiuo atveju, siekiant įvertinti, ar Komisija teisingai kvalifikavo ieškovės tinkamumo taisykles kaip ribojančias konkurenciją dėl tikslo, reikia šias taisykles išnagrinėti atsižvelgiant į jų tikslus ir konkrečias priėmimo aplinkybes, kurias visų pirma sudaro tai, kad sporto federacijos turi įgaliojimus suteikti leidimus.

1. Dėl sporto federacijai, turinčiai įgaliojimus suteikti leidimus, tenkančių pareigų

- 69 Ieškovė teigia, kad ginčijamo sprendimo 267 išnašoje nurodytame 2008 m. liepos 1 d. Sprendime *MOTOE* (C-49/07, EU:C:2008:376, 51 ir 52 punktai) suformuota jurisprudencija nagrinėjamu atveju nėra taikoma, nes ji susijusi su SESV 102 ir 106 straipsnių, o ne su SESV 101 straipsnio, kaip šiuo atveju, taikymu.
- 70 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal šią jurisprudenciją, jei teisės aktu juridiniam asmeniui, kuris pats rengia ir komerciškai eksploatuoja varžybas, suteikiami įgaliojimai paskirti asmenis, kuriems leidžiama rengti tas varžybas, ir nustatyti sąlygas, kuriomis jos rengiamos, šiuo teisės aktu šiam subjektui suteikiamas akivaizdus pranašumas, palyginti su jo konkurentais. Taigi tokią teisę turinti įmonė gali trukdyti kitiems ūkio subjektams patekti į atitinkamą rinką. Todėl siekiant, kad atitinkamas juridinis asmuo negalėtų iškreipti konkurencijos, sudarydamas palankesnes sąlygas savo paties rengiamoms varžyboms ar toms, kurias rengiant jis dalyvauja, šios reglamentavimo funkcijos vykdymui turi būti taikomi ribojimai, pareigos ir kontrolė (šiuo klausimu žr. 2008 m. liepos 1 d. Sprendimo *MOTOE*, C-49/07, EU:C:2008:376, 51 ir 52 punktus).
- 71 Reikia konstatuoti, jog iš 2013 m. vasario 28 d. Sprendimo *Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas* (C-1/12, EU:C:2013:127, 88 ir 92 punktai) matyti, kad Teisingumo Teismas byloje, susijusioje su SESV 101 taikymu, pagal analogiją taikė šią jurisprudenciją taisyklėms, priimtoms įmonių asociacijos, kuri, kaip ir nagrinėjamu atveju, buvo ir atitinkamą rinką reglamentuojantis subjektas, ir šios rinkos dalyvė. Todėl ieškovės argumentas, kad šio sprendimo 70 punkte nurodyta jurisprudencija taikytina tik byloje dėl SESV 102 ir 106 straipsnių taikymo, turi būti atmestas.
- 72 Be to, ieškovės teigimu, 2013 m. vasario 28 d. Sprendimas *Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas* (C-1/12, EU:C:2013:127, 88 ir 92 punktai) nepateisina šio sprendimo 70 punkte nurodytos jurisprudencijos taikymo nagrinėjamu atveju, nes tame sprendime Teisingumo Teismas taikė šią jurisprudenciją vertindamas ribojimą dėl poveikio, o ne ribojimą dėl tikslo, kaip šiuo atveju. Iš jurisprudencijos matyti, kad konkrečiomis aplinkybėmis susitarimu konkurencija gali būti ribojama dėl tikslo, o kitomis aplinkybėmis būtina atlikti susitarimo poveikio analizę (šiuo klausimu žr. 2020 m. sausio 30 d. Sprendimo *Generics (UK) ir kt.*, C-307/18, EU:C:2020:52, 84 punktą). Darytina išvada, jog aplinkybė, kad Teisingumo Teismas apskaitos specialistų asociacijos taisykles kvalifikavo kaip apribojimą dėl poveikio, netrukdo šio sprendimo 70 punkte nurodytos jurisprudencijos taikyti atliekant ribojimo dėl tikslo analizę.
- 73 Nagrinėjamu atveju, kaip matyti iš šio sprendimo 4 punkto, ieškovė turi įgaliojimus nustatyti jos kompetencijai priklausančias sporto šakas reglamentuojančias taisykles. Nors tiesa, kad šios reglamentavimo funkcijos jai neperdavė viešosios valdžios institucija, kaip buvo bylose, kuriose priimti šio sprendimo 70 ir 71 punktuose nurodyti sprendimai, vis dėlto ji, kaip vienintelė TOK pripažinta aptariamų sporto šakų tarptautinė sporto federacija, vykdo reglamentavimo veiklą (šiuo klausimu žr. 2005 m. sausio 26 d. Sprendimo *Piau / Komisija*, T-193/02, EU:T:2005:22, 78 punktą).
- 74 Be to, iš ginčijamo sprendimo 38–41 punktų, kurių, beje, ieškovė neginčija, matyti, kad greitasis čiuožimas didžiajai daugumai profesionalių čiuožėjų sukuria labai ribotas pajamų galimybes. Be to, kaip Komisija konstatavo ginčijamo sprendimo 172 konstatuojamojoje dalyje, o ieškovė tam taip pat neprieštaravo, ieškovė rengia svarbiausias greitojo čiuožimo varžybas, kuriose šia sporto šaka užsiimančios čiuožėjos turi dalyvauti, kad užsidirbtų pragyvenimui, arba kontroliuoja šių varžybų organizavimą. Reikia priminti, kad tinkamumo taisyklėse, nustatytose įgyvendinant ieškovės

reglamentavimo funkciją, numatytos sankcijos dėl netinkamumo, kai čiuožėjai dalyvauja varžybose, kurioms nėra suteiktas leidimas. Kadangi iš čiuožėjų negali būti atimta galimybė dalyvauti ieškovės rengiamose svarbiausiose varžybose, tretieji organizatoriai, svarstantys galimybę rengti greitojo čiuožimo varžybas ir norintys, kad jose dalyvautų čiuožėjai, turi iš anksto gauti ieškovės leidimą.

- 75 Todėl, atsižvelgiant į tai, kad ieškovė rengia varžybas ir taip pat turi įgaliojimus suteikti leidimus trečiųjų asmenų rengiamoms varžyboms, reikia konstatuoti, kad dėl šios situacijos gali kilti interesų konfliktas. Tokiomis aplinkybėmis iš šio sprendimo 70 ir 71 punktuose nurodytos jurisprudencijos matyti, jog vertindama paraiškas suteikti leidimą ieškovė turi užtikrinti, kad iš šių trečiųjų asmenų nebūtų nepagrįstai atimta galimybė patekti į rinką taip, kad konkurencija šioje rinkoje būtų iškraipoma.
- 76 Todėl reikia išnagrinėti ieškovės argumentus, kuriais ginčijamas Komisijos atliktas tinkamumo taisyklių taikymo srities ir tikslų vertinimas, kartu atsižvelgiant į tai, kad vykdydama savo reglamentavimo funkciją ieškovė turi laikytis iš šio sprendimo 70 ir 71 punktuose nurodytos jurisprudencijos kylančių pareigų.

2. Dėl tinkamumo taisyklių turinio ir tikslų

- 77 Pagal suformuotą jurisprudenciją teisės akto atitiktis Europos Sąjungos konkurencijos taisyklėms negali būti vertinama abstrakčiai. Nebūtinai kiekvienam įmonių susitarimui ar kiekvienam įmonių asociacijos sprendimui, kuriuo ribojama šalių ar vienos šalies veiksmų laisvė, taikomas SESV 101 straipsnio 1 dalyje nustatytas draudimas. Iš tiesų siekiant taikyti šią nuostatą nagrinėjamam atvejui pirmiausia reikia atsižvelgti į visas aplinkybes, kuriomis nagrinėjamas įmonių asociacijos sprendimas buvo priimtas ar turi poveikį, ypač į jo tikslus. Tada reikia išnagrinėti, ar iš to sprendimo kylantys ribojimai yra būdingi siekiant teisėtų tikslų ir proporcingi šiems tikslams (šiuo klausimu žr. 2002 m. vasario 19 d. Sprendimo *Wouters ir kt.*, C-309/99, EU:C:2002:98, 97 punktą ir 2006 m. liepos 18 d. Sprendimo *Meca-Medina ir Majcen / Komisija*, C-519/04 P, EU:C:2006:492, 42 punktą).
- 78 Kalbant apie tikslus, kurių gali būti siekiama, reikia priminti, jog SESV 165 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodyta, kad Sąjunga prisideda prie Europos sporto reikalų skatinimo, kartu atsižvelgdama į jo specifinį pobūdį, savanoriška veikla paremtas struktūras ir jo socialinę bei švietimo funkciją. To paties straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad Sąjungos veiksmais šioje srityje siekiama plėtoti europinę pakraipą sporto srityje, skatinant teisingumą bei atvirumą sporto varžybose ir už sportą atsakingų organizacijų bendradarbiavimą, taip pat saugant sportininkų, ypač pačių jauniausių, fizinę ir moralinę integralumą.
- 79 Todėl, nagrinėjant galimus apribojimų sporto srityje pateisinimus, reikia atsižvelgti į konkrečius sporto ypatumus apskritai ir jo socialinę ir švietimo funkciją (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2010 m. kovo 16 d. Sprendimo *Olympique Lyonnais*, C-325/08, EU:C:2010:143, 40 punktą).
- 80 Nagrinėjamu atveju ieškovė ginčija Komisijos atliktą tinkamumo taisyklių turinio ir tikslų vertinimą. Konkrečiai ji tvirtina, kad tinkamumo taisyklėmis siekta teisėto tikslo apsaugoti greitojo čiuožimo sąžiningumą nuo rizikos, susijusios su lažybomis.

a) Dėl tinkamumo taisyklių turinio

- 81 Ieškovė ginčija tinkamumo taisyklių ir 1974 m. pranešimo turinio vertinimą. Pirma, ji teigia, kad minėtomis taisyklėmis galėtų būti ribojama konkurencija dėl tikslo, tik jei pagal jas čiuožėjams būtų visiškai uždrausta dalyvauti trečiųjų asmenų rengiamose varžybose, o taip nagrinėjamu atveju nėra.

82 Šis argumentas iš karto turi būti atmestas, nes pritarimas jam reikštų pripažinimą, kad elgesio kvalifikavimas kaip ribojimo dėl tikslo grindžiamas visišku konkurencijos atitinkamoje rinkoje pašalinimu. Tačiau reikia konstatuoti, kad kvalifikavimas kaip konkurencijos ribojimo dėl tikslo nėra taikomas tik įmonių asociacijų sprendimams, kuriais pašalinama bet kokia konkurencija. Iš jurisprudencijos matyti, kad šis kvalifikavimas taikomas bet kokiam įmonių asociacijų sprendimui, kuris, atsižvelgiant į jo turinį, siekiamus tikslus ir priėmimo aplinkybes, pats yra pakankamai žalingas tinkamam konkurencijos veikimui (šiuo klausimu žr. 2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *CB / Komisija*, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, 53 punktą ir 2015 m. kovo 19 d. Sprendimo *Dole Food ir Dole Fresh Fruit Europe / Komisija*, C-286/13 P, EU:C:2015:184, 117 punktą).

83 Antra, ieškovė tvirtina, jog nė vienas iš aspektų, į kuriuos atsižvelgė Komisija, neleidžia daryti išvados, kad tinkamumo taisyklėmis siekiama riboti konkurenciją. Jos teigimu, kvalifikuodama tinkamumo taisyklės kaip ribojimą dėl tikslo Komisija atsižvelgė į keturis aspektus, t. y. tiesioginio ryšio su teisėtais tikslais nebuvimą, sankcijų griežtumą, nuorodą į ieškovės ekonominių interesų apsaugą ir ryšio su jos rengiamomis pavienėmis varžybomis ar varžybų serija nebuvimą.

1) Dėl tiesioginio ryšio su teisėtais tikslais nebuvimo

84 Ieškovė teigia, jog išvada, kad tinkamumo taisyklės neturi tiesioginio ryšio su teisėtais veiksmis, yra nepagrįsta.

85 Pirma, reikia konstatuoti, kad tinkamumo taisyklėse aiškiai nenurodyti jomis siejami teisėti tikslai. Žinoma, kaip teigia ieškovė, nuo 1998 m. 102 taisyklė pagrįsta „principais ir politika, kaip antai išdėstytais [jos] statute ir taisyklėse“, ir po 2016 m. atliktų pakeitimų joje nurodyta, kad „tinkamumo sąlyga suformuluota siekiant užtikrinti tinkamą TČS etinių vertybių apsaugą“. Tačiau, nors „etinės vertybės“ gali išplaukti iš ieškovės etikos kodekso, „principai ir politika“ nebuvo aiškiai apibrėžti ar išvardyti ieškovės statute ir taisyklėse. Todėl vien remiantis šiomis neapibrėžtomis formuluotėmis negalima tiksliai nustatyti minėtomis taisyklėmis siekiamų teisėtų tikslų.

86 Antra, reikia priminti, kad nuo 1998 m. iki 2015 m. spalio 20 d., kai buvo paskelbtas Pranešimas Nr. 1974, tinkamumo taisyklėse nebuvo numatyta jokių kriterijų dėl leidimų suteikimo varžyboms, kurias tretieji asmenys gali norėti rengti kaip atviras tarptautines varžybas. Darytina išvada, kad prieš paskelbiant šį pranešimą ieškovės reglamentavimo sistemoje nebuvo nurodyti leidimų varžyboms suteikimo kriterijai, todėl ieškovė turėjo visišką diskreciją atsisakyti suteikti leidimą varžyboms, kurias ketino rengti tretieji asmenys.

87 Ši diskrecija iš esmės nebuvo pakeista paskelbus Pranešimą Nr. 1974, kuriuo papildytos tinkamumo taisyklės. Iš tiesų, nors minėtame pranešime išvardyti tam tikri bendrieji, finansiniai, techniniai, sportiniai ir techniniai reikalavimai, šių reikalavimų sąrašas nėra išsamus, nes šiame pranešime taip pat nurodyta, kad ieškovė patenkina arba atmeta paraišką suteikti leidimą „visų pirma“ atsižvelgdama į savo nustatytus reikalavimus, o tai jai suteikia teisę patenkinti arba atmesti paraišką suteikti leidimą dėl kitų priežasčių nei aiškiai numatytos kaip tame pranešime nustatyti reikalavimai. Be to, kaip nurodyta šio sprendimo 15 punkte, iš Pranešimo Nr. 1974 turinio matyti, kad ieškovė pasilieka teisę prašyti organizatorių pateikti papildomos informacijos dėl įvairių nurodytų reikalavimų.

88 Todėl reikia konstatuoti, kad visi Pranešimo Nr. 1974 reikalavimai nėra kriterijai, kurie būtų aiškiai apibrėžti, skaidrūs, nediskriminaciniai, galimi patikrinti ir varžybų organizatoriams užtikrinantys veiksmingą galimybę patekti į atitinkamą rinką (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2013 m. vasario 28 d. Sprendimo *Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas*, C-1/12, EU:C:2013:127, 99 punktą).

89 Iš šių samprotavimų matyti, kad nuo 1998 m. ir net po Pranešimo Nr. 1974 priėmimo ieškovė turėjo plačią diskreciją atsisakyti suteikti leidimą varžyboms, kurias siūlė rengti tretieji asmenys, taip pat ir dėl aiškiai nenumatytų priežasčių, o dėl to galėjo būti priimti sprendimai atsisakyti suteikti leidimą dėl

neteisetų priežasčių. Tokiomis aplinkybėmis ginčijamo sprendimo 163 ir 185 konstatuojamosiose dalyse Komisija teisingai konstatavo, kad tinkamumo taisyklės savo turiniu neturi jokio tiesioginio ryšio su teisėtais tikslais, kuriuos ieškovė nurodė per administracinę procedūrą.

2) Dėl sankcijų griežtumo

- 90 Ieškovė teigia, kad sankcijų griežtumas nėra reikšminga aplinkybė sprendžiant, ar jos išankstinio leidimo sistema siekiama riboti konkurenciją.
- 91 Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad taisyklių baudžiamasis pobūdis ir už pažeidimą taikomų sankcijų dydis gali daryti neigiamą poveikį konkurencijai, nes, jeigu sankcijos neapsiribotų tuo, kas būtina tinkamai sporto varžybų eigai užtikrinti, ir jei galiausiai paaiškėtų, kad jos yra nepagrįstos, dėl jų sportininkui būtų nepagrįstai neleista dalyvauti varžybose, taigi ir būtų iškreiptos aptariamose sporto veiklos vykdymo sąlygos (šiuo klausimu žr. 2006 m. liepos 18 d. Sprendimo *Meca-Medina ir Majcen / Komisija*, C-519/04 P, EU:C:2006:492, 47 punktą).
- 92 Nagrinėjamu atveju, remiantis tinkamumo taisyklėmis, čiuožėjams, dalyvaujantiems varžybose, kurioms ieškovė ar viena iš jos narių nėra suteikusi leidimo, taikoma sankcija. Kaip matyti iš šio sprendimo 7 punkto, iki 2016 m. pakeitimo tinkamumo taisyklėse buvo numatyta viena itin griežta diskvalifikacijos visam gyvenimui sankcija, kuri buvo taikoma visais atvejais, neatsižvelgiant į tai, ar tai buvo pirmas, ar pakartotinis pažeidimas. Todėl tai buvo griežta sankcija. Darytina išvada, kad iš 2014 m. tinkamumo taisyklių kylantys ribojimai buvo akivaizdžiai neproporcingi čiuožimo sąžiningumo apsaugos tikslui.
- 93 Žinoma, kaip matyti iš šio sprendimo 10 punkto, 2016 m. sankcijų sistema buvo sušvelninta, nes pagal ją nebėra numatyta viena diskvalifikacijos visam gyvenimui sankcija už visus pažeidimus. Tačiau reikia atkreipti dėmesį į aplinkybę, kurios, beje, ieškovė neginčijo, kad čiuožėjo karjera vidutiniškai trunka aštuonerius metus. Todėl reikia konstatuoti, kad 2016 m. tinkamumo taisyklėse numatytos sankcijos, net ir terminuotos 5 ir 10 metų sankcijos, toliau yra neproporcingos, kiek jos, be kita ko, taikomos už dalyvavimą trečiojoje varžybose, kurioms nėra suteiktas leidimas.
- 94 Be to, 2016 m. tinkamumo taisyklėse tiksliai nenustatytos taisyklės, kuriomis remiantis būtų galima nubrėžti skiriamąją liniją tarp skirtingų pažeidimų kategorijų. Kalbant konkrečiai, jose aiškiai nėra atskirti pažeidimai, kvalifikuojami kaip „labai sunkūs“, ir pažeidimai, kurie nėra taip kvalifikuojami. Vadinasi, sankcijų sistema yra sunkiai nuspėjama, taigi dėl jos kyla savavališko taikymo rizika, dėl ko minėtos sankcijos yra pernelyg didelio atgrasomojo pobūdžio.
- 95 Tokiomis aplinkybėmis, priešingai, nei teigia ieškovė, tinkamumo taisyklėse numatytų sankcijų griežtumas yra itin reikšminga aplinkybė analizuojant jų turinį. Iš tiesų dėl šio griežtumo sportininkai gali būti atgrasyti nuo dalyvavimo varžybose, kurioms ieškovė nėra suteikusi leidimo, net nesant teisėtų priežasčių, galinčių pateisinti tokį atsisakymą, todėl gali būti užverta rinka potencialiems konkurentams, iš kurių atimama galimybė, kad jų rengiamose sporto varžybose dalyvautų tam būtini sportininkai.

3) Dėl tinkamumo taisyklių ir ieškovės pavienių varžybų ar varžybų serijos ryšio nebuvimo

- 96 Ieškovė teigia, jog tai, kad tinkamumo taisyklės neturi ryšio su jos rengiamomis pavienėmis varžybomis ar varžybų serija, negali turėti reikšmės vertinant ribojimą dėl tikslo.
- 97 Iš siejamų ginčijamo sprendimo 166 ir 243 konstatuojamųjų dalių matyti, jog Komisija kritikuoja tai, kad tinkamumo taisyklėse sankcijos skyrimas nėra siejamas su aplinkybe, kad varžybos, kurioms nėra suteiktas leidimas ir kuriose atitinkami sportininkai dalyvavo, sutaptų su ieškovės varžybomis. Iš tikrųjų šis argumentas tėra tiesioginio ryšio su ieškovės per administracinę procedūrą nurodytais teisėtais tikslais nebuvimo pavyzdys ir parodo plačią ar net per plačią tinkamumo taisyklių taikymo

sritį. Iš tiesų pagal minėtas taisykles ieškovė gali skirti sportininkams sankcijas dėl netinkamumo, kai jie dalyvauja varžybose, kurioms nėra suteiktas leidimas, net jei ieškovės tvarkaraštyje tuo pačiu metu nėra numatyta varžybų ir jei atitinkami sportininkai dėl kokios nors priežasties negali dalyvauti ieškovės rengiamose varžybose. Todėl reikia atmesti ieškovės priekaištą, kad 166 ir 243 konstatuojamosiose dalyse padaryta išvada nėra reikšminga.

- 98 Argumentai, susiję su nuoroda į ieškovės ekonominių interesų apsaugą, nagrinėjami šio sprendimo 106–111 punktuose vertinant tinkamumo taisyklių tikslus.

b) Dėl tinkamumo taisyklėmis siekiamų tikslų

- 99 Ieškovės nurodytus priekaištus dėl Komisijos atlikto tinkamumo taisyklių tikslų vertinimo galima suskirstyti į dvi dalis. Viena vertus, ketvirtuoju pagrindu ji ginčija išvadą, kad tinkamumo taisyklių nepateisina teisėtas tikslas apsaugoti greitojo čiuožimo sąžiningumą nuo su lažybomis susijusios rizikos. Kita vertus, nurodydama antrąjį pagrindą ji teigia, jog remdamasi 2014 m. tinkamumo taisyklėse pateikta nuoroda į ekonominių interesų apsaugą, kad pagrįstą išvadą, kad šiomis taisyklėmis siekiama išstumti konkuruojančių renginių organizatorius, Komisija paviršutiniškai išnagrinėjo siekiamus tikslus.

1) Dėl pirmos dalies, grindžiamos tinkamumo taisyklėmis siekiamu tikslu apsaugoti greitojo čiuožimo sąžiningumą nuo su lažybomis susijusios rizikos

- 100 Reikia pažymėti, kad per administracinę procedūrą ieškovė teigė, kad tinkamumo taisyklėmis siekiama kelių atsižvelgiant į sporto ypatumus būdingų tikslų. Tačiau, nors šiame procese ieškovė rėmėsi keliais teisėtais tikslais, išsamius argumentus ji pateikė tik grįsdama teisėtą tikslą, susijusį su čiuožimo sąžiningumo apsauga nuo lažybų.
- 101 Šiuo klausimu reikia priminti, jog Teisingumo Teismas jau yra pripažinęs, kad sporto sąžiningumo apsauga yra teisėtas tikslas (2006 m. liepos 18 d. Sprendimo *Meca-Medina ir Majcen / Komisija*, C-519/04 P, EU:C:2006:492, 43 punktą). Vis dėlto vien to, kad siekiama teisėtų tikslų, nepakanka, kad nebūtų galima kvalifikuoti kaip konkurencijos ribojimo dėl tikslo, jei priemonės, kurių imtasi šiems tikslams pasiekti, prieštarauja SESV 101 straipsnio nuostatoms (šiuo klausimu žr. 2006 m. balandžio 6 d. Sprendimo *General Motors / Komisija*, C-551/03 P, EU:C:2006:229, 64 punktą ir nurodytą jurisprudenciją ir 2008 m. lapkričio 20 d. Sprendimo *Beef Industry Development Society ir Barry Brothers*, C-209/07, EU:C:2008:643, 21 punktą). Visų pirma reikia išnagrinėti, ar nagrinėjami ribojimai yra būdingi siekiant tų tikslų ir jiems proporcingi (šiuo klausimu žr. 2002 m. vasario 19 d. Sprendimo *Wouters ir kt.*, C-309/99, EU:C:2002:98, 97 punktą ir 2006 m. liepos 18 d. Sprendimo *Meca-Medina ir Majcen / Komisija*, C-519/04 P, EU:C:2006:492, 42 punktą).
- 102 Šiuo atveju būtų galima teigti, kad ieškovė, beje, laikydamosi TOK 2010 m. birželio 24 d. rekomendacijų „Sporto lažybos: spręstinas uždavinys“ ir 2014 m. Europos Tarybos priimtos Konvencijos dėl kovos su manipuliavimu sporto varžybomis, teisėtai nustatė taisykles, skirtas užtikrinti, kad dėl sporto lažybų negalėtų kilti manipuliavimo varžybomis ir sportininkais rizika.
- 103 Tačiau, net darant prielaidą, kad iš nagrinėjamo atveju nustatytos išankstinio leidimo sistemos kylantys ribojimai yra būdingi siekiant šio teisėto tikslo, susijusio su greitojo čiuožimo sąžiningumo apsauga nuo su lažybomis susijusios rizikos, vis dėlto, be kita ko, dėl šio sprendimo 92–95 punktuose išdėstytų priežasčių šiais ribojimais viršijama tai, kas būtina tokiam tikslui pasiekti, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 77 punkte nurodytą jurisprudenciją.
- 104 Todėl reikia atmesti ieškovės argumentus, kad iš tinkamumo taisyklių kylantys ribojimai pateisinami tikslu apsaugoti greitojo čiuožimo sąžiningumą nuo su lažybomis susijusios rizikos.

2) Dėl antros dalies, kurioje kritikuojama tai, kad Komisija rėmėsi ieškovės ekonominių interesų apsauga

- 105 Pirma, ieškovė kritikuoja tai, kad Komisija panaudojo 2014 m. tinkamumo taisyklėse pateiktą nuorodą į jos ekonominių interesų apsaugą grįsdama išvadą, kad šiomis taisyklėmis siekiama apsaugoti jos ekonominius interesus. Visų pirma ieškovė tvirtina, jog Komisija klaidingai rėmėsi 2014 m. redakcijos tinkamumo taisyklėse pateikta nuoroda į ekonominius interesus, kad padarytų išvadą, kad šiomis taisyklėmis siekta išstumti konkuruojančių varžybų, kurios gali paveikti jos ekonominius interesus, organizatorius, nors iš taisyklių rengimo aplinkybių matyti, kad jomis siekta užtikrinti visų ieškovės kompetencijai priklausančių varžybų atitiktį bendriesiems standartams.
- 106 Kaip ginčijamo sprendimo 164 ir 165 konstatuojamosiose dalyse konstatavo Komisija, 102 taisyklėje nuo 2002 m. iki jos pakeitimo 2016 m. buvo nurodyta, kad tinkamumo sąlyga suformuluota siekiant „užtikrinti tinkamą TČS ekonominių interesų apsaugą“. Be to, iš bylos medžiagos matyti, kad šis žodžių junginys buvo įtrauktas 2002 m. siekiant „paaikškinti tinkamumo taisyklės priežastis“. Darytina išvada, kad tikslas, susijęs su ekonominių interesų apsauga, nustatytas prieš 2002 m. pakeitimą, nes šis tikslas buvo paaikškintas tik atliekant tą pakeitimą. Todėl nedarydama vertinimo klaidos Komisija galėjo prieiti prie išvados, kad šis tikslas egzistavo nuo pažeidimo laikotarpio pradžios 1998 m. iki 2016 m.
- 107 Tačiau ginčijamo sprendimo 187 konstatuojamojoje dalyje Komisija klaidingai konstatavo, jog nepaisant to, kad 2016 m. redakcijos tinkamumo taisyklėse nuoroda į ekonominius interesus buvo išbraukta, iš tos redakcijos matyti, kad jomis toliau siekta apsaugoti ieškovės ekonominius interesus. Iš tiesų remiantis vien tuo, kad 2016 m. redakcijos 102 taisyklės 1 dalies a punkto ii papunktyje žodžių junginys „ieškovės ekonominiai interesai“ susiejamas su ieškovės pajamų naudojimu, negalima konstatuoti, jog nuo 2016 m. tinkamumo taisyklėmis iš tikrųjų ir pirmiausia siekiama apsaugoti ieškovės ekonominius interesus. Vis dėlto ši Komisijos klaida negali paneigti ginčijamame sprendime atlikto teisėtų tikslų vertinimo.
- 108 Šiuo klausimu reikia pažymėti, jog pagrįsta teigti, kaip tvirtinta ieškovė (žr. šio sprendimo 105 punktą), kad, atsižvelgiant į specifinį sporto pobūdį, būtina užtikrinti, kad sporto varžybos atitiktų bendruosius standartus, kuriais, be kita ko, siekiama garantuoti teisingą varžybų eigą ir sportininkų fizinį bei moralinį integralumą. Be to, ieškovė galėjo pagrįstai teigti, jog išankstinio leidimo sistema, skirta užtikrinti, kad bet kuris organizatorius laikytųsi tokių standartų, yra tinkamas mechanizmas garantuoti, kad būtų pasiektas toks tikslas.
- 109 Be to, net darant prielaidą, kad paaikškėtų, jog 2016 m. tinkamumo taisyklėmis taip pat siekiama ieškovės ekonominių interesų apsaugos tikslo, reikia konstatuoti, jog aplinkybė, kad federacija siekia apsaugoti savo ekonominius interesus, savaime nėra antikonkurencinė. Kaip per teismo posėdį pripažino Komisija, ekonominių tikslų siekimas yra būdingas bet kuriai įmonei, įskaitant sporto federaciją, kai ji vykdo ekonominę veiklą.
- 110 Tačiau, kaip ginčijamo sprendimo 255–258 konstatuojamosiose dalyse teisingai pažymėjo Komisija, tokia išankstinio leidimo sistema, kokią nagrinėjamu atveju sukūrė ieškovė, viršijama tai, kas būtina tikslui užtikrinti, kad sporto varžybos atitiktų bendruosius standartus, pasiekti. Iš tiesų, pirma, Pranešime Nr. 1974 tretiesiems organizatoriams nustatytos tam tikros pareigos atskleisti finansinę informaciją, kuriomis viršijama tai, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti. Šiuo klausimu reikia pažymėti, jog nors numatomo biudžeto atskleidimas gali būti pateisintas būtinybe įsitikinti, kad trečiasis organizatorius yra pajėgus surengti varžybas, ieškovė nepateikė jokių įrodymų, kuriais remiantis būtų galima konstatuoti, kad viso verslo plano atskleidimas yra būtinas tokiame tikslui pasiekti. Antra, ieškovė niekaip nepateisino to, kad pagal tokią išankstinio leidimo sistemą, kokia suformuluota Pranešime Nr. 1974, trečiojo asmens rengiamoms varžyboms numatytas ilgesnis ir labiau privalomo pobūdžio paraiškos suteikti leidimą pateikimo terminas (žr. šio sprendimo 14 punktą). Trečia, Pranešime Nr. 1974 nustatyti reikalavimai nėra išsamūs ir suteikia ieškovei plačią

diskreciją patenkinti arba atmesti paraišką dėl atvirų tarptautinių varžybų. Ketvirta, Pranešime Nr. 1974 nenumatyti tikslūs paraiškos suteikti leidimą nagrinėjimo terminai, o dėl to paraiškos suteikti leidimą taip pat gali būti nagrinėjamos savavališkai.

- 111 Darytina išvada, kad net jei Komisija klaidingai rėmėsi ieškovės ekonominių interesų apsauga, kiek tai susiję su 2016 m. tinkamumo taisyklėmis, ji teisingai nusprendė, kad išankstinio leidimo sistema yra neproporcinga, visų pirma atsižvelgiant į kitą tariamą tinkamumo taisyklėmis siekiamą tikslą – užtikrinti visų varžybų atitikimą bendriesiems standartams.
- 112 Antra, ieškovė priekaištauja Komisijai dėl to, kad ši nusprendė, jog ieškovė gali naudoti savo pajamas savo narių rengiamoms varžyboms remti, nors neskiria lėšų tretiesiems asmenims, ir remdamasi tuo padarė išvadą, kad 2016 m. tinkamumo taisyklėmis toliau siekiama apsaugoti jos ekonominius interesus. Ieškovės teigimu, iš to matyti, jog Komisija reikalauja, kad ji finansuotų trečiųjų asmenų rengiamas varžybas.
- 113 Tačiau ginčijamo sprendimo 187 ir 220 konstatuojamosiose dalyse Komisija tik pažymėjo, jog ieškovė negali išteklių iš solidarumo įmokos, kurią taip pat moka tretieji asmenys, naudoti savo ir savo narių varžyboms finansuoti, kai tokio pranašumo nesuteikia tretiesiems organizatoriams.
- 114 Žinoma, kaip teigia ieškovė, ribotas pajamas gaunanti sporto federacija gali teisėtai remtis teise naudoti solidarumo įmoką siekdama finansuoti varžybas, kurios, jos teigimu, vertos tokio finansavimo, ir atimti šią teisę iš kitų. Vis dėlto, atsižvelgiant į ieškovės, kaip varžybų rengėjos ir įgaliojimus suteikti leidimus trečiųjų asmenų rengiamoms varžyboms turinčios įstaigos, vaidmenį, ji turi užtikrinti neiškreiptą ūkio subjektų konkurenciją, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 72 ir 73 punktuose nurodytą jurisprudenciją. Darytina išvada, kaip teisingai konstatavo Komisija, kad ieškovė už leidimo trečiųjų asmenų rengiamoms varžyboms suteikimą negali reikalauti sumokėti solidarumo įmokos, kuri būtų panaudota tik jos ir jos narių varžyboms finansuoti. Taigi argumentas, jog Komisija reikalavo, kad ieškovė finansuotų trečiųjų asmenų rengiamas varžybas, turi būti atmestas, nes ieškovė nenurodė kitos su solidarumo įmoka susijusios kritikos dėl ginčijamo sprendimo 187 ir 220 konstatuojamųjų dalių.

3. Dėl kitų tinkamumo taisyklių priėmimo aplinkybių

- 115 Ieškovė teigia, kad Komisija neatliko rimtos atitinkamos rinkos analizės, kiek tai susiję su jos kontekstu. Kalbant konkrečiai, ji laikosi nuomonės, kad Komisija klaidingai atsisakė atsižvelgti į jos patvirtintas dailiojo čiuožimo varžybas.
- 116 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad dailiojo čiuožimo varžybos nėra atitinkamos rinkos, kaip ją apibrėžė Komisija, t. y. greitojo čiuožimo organizavimo ir komercinio naudojimo pasaulinės rinkos, dalis ir kad ieškovė neginčijo šio apibrėžimo.
- 117 Žinoma, Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad vertinant ribojimą dėl tikslo reikia atsižvelgti į visus reikšmingus aspektus, turint omenyje, be kita ko, aptariamų paslaugų pobūdį, realias rinkų veikimo sąlygas ir jų sandarą, susijusius su ekonominiu ar teisiniu kontekstu, kuriam esant vyksta šis derinimas, o tai, ar tie aspektai susiję su atitinkama rinka, neturi reikšmės (žr. 2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *CB / Komisija*, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, 78 punktą). Tačiau byloje, kurioje priimtas šis sprendimas, egzistavo atitinkamos rinkos ir susijusios atskiros rinkos sąveika, o to nagrinėjamu atveju nebuvo nustatyta. Vien aplinkybės, kad ieškovė turi kompetenciją ir dėl dailiojo čiuožimo ir kad tos pačios taisyklės taikomos abiem sporto šakoms, nepakanka tokiai sąveikai įrodyti. Todėl Komisija neprivalėjo atsižvelgti į varžybas, kurioms ieškovė buvo suteikusi leidimą nuo atitinkamos rinkos atskiroje rinkoje.

- 118 Be to, kaip nurodyta šio sprendimo 86–89 punktuose, tiek prieš paskelbiant Pranešimą Nr. 1974, tiek po jo paskelbimo tinkamumo taisyklėse ieškovės reglamentavimo funkcijos vykdymui nebuvo numatytos garantijos, būtinos siekiant tretiesiems asmenims užtikrinti veiksmingą patekimą į atitinkamą rinką. Atsižvelgiant į tai, kad nebuvo objektyvių, skaidrių, nediskriminacinių ir galimų patikrinti leidimo suteikimo kriterijų, ieškovės diskrecija suteikti arba atsisakyti suteikti leidimą tokioms varžybos nebuvo niekaip ribojama.
- 119 Darytina išvada, jog aplinkybė, kad ieškovė galėjo patvirtinti dailiojo čiuožimo varžybas (net darant prielaidą, kad tai yra realios savarankiškos varžybos), neturi reikšmės vertinant tinkamumo taisyklių priėmimo aplinkybes, nes ja nepaneigiama išvada, kad dėl ieškovės išankstinio leidimo sistemos jai sudarytos sąlygos iškreipti konkurenciją atitinkamoje rinkoje, pirmenybę teikiant jos pačios varžybos trečiųjų asmenų siūlomų varžybų nenaudai, todėl šiomis taisyklėmis neužtikrinamas veiksmingas pateikimas į šią rinką.
- 120 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, Komisija padarė teisingą išvadą, kad tinkamumo taisyklėmis siekiama riboti konkurenciją. Iš tiesų, atsižvelgiant į šių taisyklių turinį, tikslus ir priėmimo aplinkybes, jos yra tokios žalingos, kad jas būtų galima laikyti ribojančiomis konkurenciją dėl tikslo, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnį.
- 121 Kadangi konkurencijos ribojimo dėl tikslo buvimą pakankamai patvirtina tinkamumo taisyklių turinio, tikslų ir priėmimo aplinkybių analizė, nereikia spręsti dėl ieškovės argumentų, susijusių su Komisijos išvadomis dėl jos ketinimo išstumti trečiuosius organizatorius. Iš tiesų, kadangi ketinimas nėra esminis veiksnys siekiant apibrėžti įmonių asociacijos sprendimo ribojamąjį pobūdį dėl tikslo (šiuo klausimu žr. 2006 m. balandžio 6 d. Sprendimo *General Motors / Komisija*, C-551/03 P, EU:C:2006:229, 77 punktą), ieškovės pateikti argumentai dėl šios ribojimo dėl tikslo analizės dalies yra nereikšmingi.
- 122 Taigi ieškovės nurodyti antrasis ir ketvirtasis pagrindai turi būti atmesti.
- 123 Kadangi Komisija pagrįstai konstatavo ribojimo dėl tikslo buvimą, nereikia aiškintis, kokį poveikį jis daro konkurencijai (2015 m. lapkričio 26 d. Sprendimo *Maxima Latvija*, C-345/14, EU:C:2015:784, 17 punktas ir 2016 m. sausio 20 d. Sprendimo *Toshiba Corporation / Komisija*, C-373/14 P, EU:C:2016:26, 25 punktą). Todėl nebūtina nagrinėti ieškovės nurodyto trečiojo pagrindo, grindžiamo tuo, kad Komisija klaidingai konstatavo, jog tinkamumo taisyklių poveikis yra konkurencijos ribojimas, pagrįstumo.

C. Dėl penktojo pagrindo, grindžiamo tuo, kad sprendimas dėl 2014 m. Dubajaus Grand Prix nepatenka į SESV 101 straipsnio teritorinę taikymo sritį

- 124 Ieškovė teigia, kad sprendimas nepatvirtinti Dubajaus *Grand Prix* nepatenka į SESV 101 straipsnio teritorinę taikymo sritį, nes šios varžybos turėjo vykti už Europos ekonominės erdvės (EEE) teritorijos ribų.
- 125 Pirmiausia reikia priminti, kad, remiantis jurisprudencija, Komisijos kompetencija pagal viešąją tarptautinę teisę konstatuoti elgesį už Sąjungos ribų ir už jį bausti gali būti nustatyta arba remiantis įgyvendinimo kriterijumi, arba apibrėžto poveikio kriterijumi (2017 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Intel / Komisija*, C-413/14 P, EU:C:2017:632, 40 ir 47 punktai). Pagal įgyvendinimo kriterijų Komisijos kompetencija grindžiama vieta, kurioje buvo įgyvendintas inkriminuojamas elgesys (1993 m. kovo 31 d. Sprendimo *Ahlström Osakeyhtiö ir kt. / Komisija*, C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 ir C-125/85–C-129/85, EU:C:1993:120, 16 punktas). Remiantis apibrėžto poveikio kriterijumi, Komisija taip pat gali pagrįsti savo kompetenciją, jei elgesys gali turėti tiesioginį, didelį ir numatomą poveikį Sąjungos teritorijoje (šiuo klausimu žr. 2017 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Intel / Komisija*, C-413/14 P, EU:C:2017:632, 48–53 punktus).

- 126 Nagrinėjamu atveju ginčijamo sprendimo rezoliucinės dalies 1 straipsnyje Komisija nusprendė, kad ieškovė „pažeidė SESV 101 straipsnį, kai priėmė ir taikė tinkamumo taisykles <...>“. Ši išvada turi būti aiškinama atsižvelgiant į ginčijamo sprendimo motyvus.
- 127 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad nors ginčijamame sprendime iš tiesų kelis kartus kritikuojamas ieškovės priimtas sprendimas dėl Dubajaus *Grand Prix*, ginčijamas sprendimas nėra priimtas dėl paties sprendimo atsisakyti suteikti leidimą šiam *Grand Prix*. Iš tiesų Komisija panaudojo ieškovės atsisakymą patvirtinti Dubajaus *Grand Prix* tik siekdama parodyti, kaip ji praktiškai taiko tinkamumo taisykles (žr., be kita ko, ginčijamo sprendimo 175, 176, 199–205, 232–235 ir 243 konstatuojamąsias dalis).
- 128 Taigi, kadangi ginčijamas sprendimas priimtas dėl tinkamumo taisyklių, o ne dėl Dubajaus *Grand Prix*, reikšmės turi ne tai, ar šios varžybos būtų vykusios Sąjungos teritorijoje ar už jos ribų, o tai, ar pagal šio sprendimo 125 punkte nurodytą jurisprudenciją Komisija turėjo kompetenciją priimti sprendimą dėl tinkamumo taisyklių atitikties SESV 101 straipsniui.
- 129 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, jog, be kita ko, atsižvelgiant į tai, kad už čiuožėjų dalyvavimą varžybose, kurioms ieškovė nėra suteikusi leidimo, numatytos griežtos ir neproporcingos sankcijos, ir į tai, kad nėra objektyvių, skaidrių, nediskriminacinių ir galimų patikrinti leidimo suteikimo kriterijų, tinkamumo taisyklės trukdo čiuožėjams siūlyti savo paslaugas tarptautinių greitojo čiuožimo varžybų, kurioms ieškovė nėra suteikusi leidimo, organizatoriams, taigi ir šiems organizatoriams naudotis jų paslaugomis konkuruojančiose varžybose EEE teritorijoje arba už jos ribų. Todėl tinkamumo taisyklės gali turėti tiesioginį, didelį ir numatomą poveikį Sąjungos teritorijoje, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 125 punkte nurodytą jurisprudenciją. Taigi nagrinėjamu atveju Komisija turėjo kompetenciją priimti ginčijamą sprendimą ir jis buvo priimtas nepažeidžiant SESV 101 straipsnio teritorinės taikymo srities.
- 130 Vadinas, penktąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

D. Dėl šeštojo pagrindo, pateikto dėl išvados, kad ieškovės arbitražo taisyklėmis sustiprinami konkurencijos ribojimai

- 131 Nurodydama šeštąjį pagrindą ieškovė teigia, jog ginčijamo sprendimo 8.7 skirsnyje pateikta išvada, kad jos arbitražo taisyklėmis sustiprinami dėl tinkamumo taisyklių atsirandantys konkurencijos ribojimai, yra nepagrįsta ir jos turi būti nepaisoma.
- 132 Nepritardama šiam pagrindui Komisija pirmiausia nurodo nepriimtinumą grindžiamą prieštaraivą, grindžiamą tuo, kad ieškovė visai neprašė panaikinti su arbitražo taisyklėmis susijusios išvados. Be to, per teismo posėdį Komisija pareiškė, kad ginčijamo sprendimo 8.7 skirsnyje pateikta analizė, kurią ji atliko siekdama išsamumo, todėl šiame skirsnyje padaryta išvada, susijusi su arbitražo taisyklėmis, nėra konstatuoto pažeidimo dalis. Atsižvelgiant į šį pareiškimą darytina išvada, kad Komisija Bendrojo Teismo prašo atmesti šį pagrindą kaip nereikšmingą. Pagal jurisprudenciją nurodyto pagrindo nereikšmingumą, net jei jis pagrįstas, rodo to pagrindo galėjimas lemti ieškovo siekiamą panaikinimą, o ne jo suinteresuotumą pareikšti tokį ieškinį ar nurodyti tokį pagrindą, nes šie klausimai atitinkamai susiję su ieškinio ar pagrindo priimtumu (2000 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *EFMA / Taryba*, C-46/98 P, EU:C:2000:474, 38 punktą).
- 133 Atsiliepime į ieškinį Komisija taip pat subsidiariai tvirtina, kad šeštasis pagrindas bet kuriuo atveju yra nepagrįstas.

1. Dėl šeštojo pagrindo reikšmingumo

- 134 Atsakydama į per teismo posėdį pateiktą klausimą ieškovė patvirtino, jog prašydama nepaisyti ginčijamo sprendimo 8.7 skirsnio iš tikrųjų siekė, kad būtų panaikintas ginčijamas sprendimas, kiek jis grindžiamas tame punkte išdėstytais samprotavimais.
- 135 Ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje nurodyta, kad ieškovė pažeidė „[SESV] 101 straipsnį ir [EEE] susitarimo 53 straipsnį, kai priėmė ir taikė tinkamumo taisykles, visų pirma TČS 2014 m. bendrųjų taisyklių ir 2016 m. bendrųjų taisyklių 102 ir 103 taisykles, greitajam čiuožimui“. Be to, iš ginčijamo sprendimo 8.6 skirsnio „Išvada dėl [SESV] 101 straipsnio ir EEE susitarimo 53 straipsnio 1 dalies“ matyti, kad rezoliucinės dalies 1 straipsnis grindžiamas motyvais, išdėstytais ginčijamo sprendimo 8.3–8.5 skirsniuose.
- 136 Tačiau vertinimai dėl arbitražo taisyklių pateikti skirsnyje, išdėstyta po išvados dėl konkurencijos ribojimo buvimo, t. y. ginčijamo sprendimo 8.7 skirsnyje. Šiame skirsnyje Komisija konstatavo ne tai, kad arbitražo taisyklės laikomos atskiru konkurencijos teisės pažeidimu, bet tik tai, kad šiomis taisyklėmis sustiprinami dėl tinkamumo taisyklių atsirandantys konkurencijos ribojimai.
- 137 Darytina išvada, kaip per teismo posėdį pripažino Komisija, kad, atsižvelgiant į konstatuotą pažeidimą, ginčijamo sprendimo 8.7 skirsnis, skirtas arbitražo taisyklėms, yra perteklinis, nes, net darant prielaidą, kad šiame skirsnyje padaryta klaida, dėl šios klaidos negalėtų būti paneigtas paties konkurencijos ribojimo buvimas. Todėl dėl aplinkybės, kad šis skirsnis yra neteisėtas, ginčijamo sprendimo rezoliucinės dalies 1 straipsnis negali būti panaikintas. Taigi šeštasis ieškovės pagrindas, kiek jis pateiktas grindžiant prašymą panaikinti ginčijamo sprendimo rezoliucinės dalies 1 straipsnį, yra nereikšmingas.
- 138 Tačiau pagal ginčijamo sprendimo 2 straipsnį ieškovė, be kita ko, turi nutraukti 1 straipsnyje nurodytą pažeidimą ir susilaikyti nuo bet kokių veiksmų ar elgesio, turinčių lygiavertį tikslą arba poveikį, kartojimo. Šis straipsnis turi būti aiškinamas atsižvelgiant į ginčijamo sprendimo 338–342 konstatuojamąsias dalis, nustatančias priemones, kurių turi imtis ieškovė, kad įvykdytų pareigą nutraukti pažeidimą. Tose konstatuojamosiose dalyje Komisija nurodė, kad ieškovė iš esmės gali nutraukti pažeidimą, kartu išlaikydama išankstinio leidimo sistemą, tik jeigu iš esmės pakeistų ne tik tinkamumo taisykles ir Pranešimą Nr. 1974, bet ir savo arbitražo taisykles.
- 139 Taigi Komisija ieškovės išankstinio leidimo sistemos išlaikymo teisėtumą susiejo su sąlyga, kad turi būti, be kita ko, iš esmės pakeistos arbitražo taisyklės. Darytina išvada, kad ginčijamo sprendimo 8.7 skirsnis yra jo rezoliucinės dalies 2 straipsnio būtino pagrindimo dalis.
- 140 Taigi, priešingai, nei tvirtina Komisija, šeštasis pagrindas yra reikšmingas, kiek jis pateiktas grindžiant prašymą panaikinti ginčijamo sprendimo 2 straipsnį.

2. Dėl esmės

- 141 Dėl šio pagrindo esmės ieškovė teigia, kad ginčijamo sprendimo 8.7 skirsnyje iš esmės padarytos dvi vertinimo klaidos. Viena vertus, Komisija klaidingai konstatavo, kad dėl arbitražo taisyklių sunkiau užtikrinti veiksmingą teisminę apsaugą nuo galimo antikonkurencinio ieškovės sprendimo. Kita vertus, ieškovė laikosi nuomonės, jog šis skirsnis neturi reikšmės, nes Komisija neteigia, kad SAT arbitražo procedūros taikymas laikomas SESV 101 straipsnio pažeidimu.
- 142 Taigi, kaip matyti iš šio sprendimo 132 punkto, Komisija pripažįsta, kad arbitražo taisyklėmis nėra pažeidžiamas SESV 101 straipsnis. Tačiau ji gina savo vertinimą, pateiktą ginčijamo sprendimo 8.7 skirsnyje, ir atsikerta, kad turėjo teisę atlikti ginčijamą analizę.

- 143 Procesiniuose dokumentuose Komisija, be kita ko, tvirtina, kad būtų galėjusi arbitražo taisyklės laikyti sunkinančia aplinkybe, kaip ji suprantama remiantis Pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies a punktą skirtų baudų apskaičiavimo gairių (OL C 210, 2006, p. 2; toliau – 2006 m. gairės) 28 punktu, jeigu būtų nusprendusi skirti tokią sankciją.
- 144 Tačiau ginčijamame sprendime nevartojama sunkinančios aplinkybės sąvoka ir nedaroma nuoroda į 2006 m. gaires.
- 145 Vis dėlto reikia priminti, jog padariusi išvadą, kad tinkamumo taisyklėmis ribojama konkurencija, Komisija konstatavo, kad arbitražo taisyklėmis sustiprinami dėl tinkamumo taisyklių atsirandantys ribojimai. Be to, iš esmės ji konstatavo, kad tuo atveju, jei išankstinio leidimo sistema būtų išlaikyta, tinkamumo taisyklės, Pranešimas Nr. 1974 ir arbitražo taisyklės turi būti iš esmės pakeisti.
- 146 Taigi, nors Komisija, pranešimo apie prieštaravimus etapu svarsčiusi galimybę skirti baudą, šiuo atveju to nepadarė, vis dėlto nusprendusi, kad arbitražo taisyklėmis sustiprinami dėl tinkamumo taisyklių atsirandantys ribojimai, išplėtė ieškovei nustatytų pareigų apimtį, kai jos išankstinio leidimo sistemos išlaikymo teisėtumą susiejo su sąlyga, kad turi būti, be kita ko, iš esmės pakeistos arbitražo taisyklės.
- 147 Taigi Komisija iš esmės toliau vadovavosi 2006 m. gairių logika dėl atsižvelgimo į sunkinančias aplinkybes apskaičiuojant baudas, nors galiausiai ginčijamame sprendime neskyrė baudos.
- 148 Net darant prielaidą, kad, kaip tvirtina Komisija, vadovaudamasi 2006 m. gairėmis ji išplėtė ieškovei nustatytų pareigų apimtį ir dėl to gali remtis šių gairių taikymu nekeisdama motyvų, reikia konstatuoti, jog ji klaidingai nusprendė, kad ieškovės arbitražo taisyklės yra sunkinanti aplinkybė, kaip ji suprantama pagal 2006 m. gaires.
- 149 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, nors gairės iš tiesų nėra Komisijos priimtų sprendimų teisinis pagrindas, priimdama tokias elgesio taisykles ir viešai paskelbdama, kad jas taikys, Komisija apriboja savo diskreciją. Taigi ji negali nukrypti nuo šių taisyklių, nes priešingu atveju jai gali būti skirta sankcija už bendrųjų teisės principų, pavyzdžiui, vienodo požiūrio ar teisėtų lūkesčių apsaugos, pažeidimą. Todėl negalima atmesti galimybės, kad tam tikromis aplinkybėmis ir atsižvelgiant į jų turinį tokios visuotinai taikomos elgesio taisyklės gali turėti teisinį poveikį (šiuo klausimu žr. 2005 m. birželio 28 d. Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, EU:C:2005:408, 209–211 punktus).
- 150 2006 m. gairių 28 punktas suformuluotas taip:
- „Bazinis baudos dydis gali būti padidintas, kai Komisija nustato, jog esama sunkinančių aplinkybių, pavyzdžiui:
- įmonei tęsiant arba pakartojant tokį pat ar panašų pažeidimą po to, kai Komisija arba nacionalinė konkurencijos institucija nustatė, kad ši įmonė pažeidė [SESV 101] ar [102] straipsnio nuostatas. Bazinis baudos dydis bus padidintas iki 100 % už kiekvieną nustatytą pažeidimą;
 - atsisakymas bendradarbiauti vykstant tyrimui arba trukdymas tyrimui;
 - pažeidimo organizatoriaus arba kurstytojo vaidmuo; Komisija taip pat kreips ypatingą dėmesį į visas priemones, naudotas siekiant priversti kitas įmones dalyvauti pažeidime ir (arba) bet kokias atsakomasias priemones, kurių imamasi kitų įmonių atžvilgiu verčiant jas atlikti pažeidimo sudėties turinčius veiksmus.“
- 151 2006 m. gairių 28 punkto pirmoje pastraipoje pavartotas žodis „pavyzdžiui“ rodo, kad tai nėra išsamus sunkinančių aplinkybių sąrašas (šiuo klausimu žr. 2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *Team Relocations ir kt. / Komisija*, C-444/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:464, 105 punktą).

- 152 Vis dėlto reikia konstatuoti, jog 2006 m. gairių 28 punkte pateiktame sąrašė išvardytas sunkinančias aplinkybes sieja tai, kad jomis apibūdinamas neteisėtas elgesys ar neteisėtos aplinkybės, dėl kurių pažeidimas tampa žalingesnis ir kuriais pateisinamas ypatingas nubaudimas atsakingai imonei padidinant skirtą baudą. 2006 m. gairių 4 punkte Komisijos teisė skirti pakankamai atgrasomas baudas reiškia, kad būtina koreguoti kiekvienos baudos bazinį dydį, be kita ko, atsižvelgiant į galimas pažeidimo padarymo sunkinančias aplinkybes.
- 153 Darytina išvada, kad tik neteisėtas elgesys ar neteisėtos aplinkybės, dėl kurių pažeidimas tampa žalingesnis, kaip antai gairių 28 punkte išvardytos trys aplinkybės, gali pateisinti už Sąjungos konkurencijos teisės pažeidimą skirtos baudos padidinimą, nes nieko negalima atgrasyti nuo teisėto ar nežalingo elgesio.
- 154 Nagrinėjamu atveju, pirma, reikia pažymėti, kaip ginčijamo sprendimo 269 konstatuojamojoje dalyje pripažino Komisija, kad arbitražas yra visuotinai pripažintas ginčų sprendimo metodas ir susitarimas dėl arbitražinės išlygos savaime nėra konkurencijos ribojimas.
- 155 Antra, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 286 konstatuojamosios dalies ir priešingai, nei tvirtina ieškovė, reikia konstatuoti, jog Komisija neteigė, kad arbitražo taisyklėmis pažeidžiama sportininkų teisė į teisingą bylos nagrinėjimą.
- 156 Trečia, reikia pažymėti, jog arbitražo privalomumą ir tai, kad SAT turi išimtinę kompetenciją spręsti ginčus, susijusius su ieškovės sprendimais dėl netinkamumo, gali pateisinti su specifiniu sporto pobūdžiu susiję teisėti interesai. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Europos Žmogaus Teisių Teismas yra šiuo klausimu pareiškęs poziciją byloje, kuri, be kita ko, buvo susijusi su arbitražo taisyklėmis. Jis pripažino, jog egzistuoja aiškus interesas, kad profesionalaus sporto srityje kylančius ginčus, būtent tarptautinį aspektą apimančius ginčus, galėtų spręsti specializuotas teismas, kuris taip pat galėtų greitai ir ekonomiškai priimti sprendimą. Jis pridūrė, kad tarptautinius aukšto lygio sporto renginius įvairiose šalyse rengia organizatoriai, kurių buveinės yra skirtingose valstybėse, ir kad dažnai juose gali dalyvauti sportininkai iš viso pasaulio. Tokiomis aplinkybėmis kreipimusi į vienintelį specializuotą tarptautinį arbitražo teismą padedama užtikrinti tam tikrą procesinį vienodumą ir padidinamas teisinis tikrumas (2018 m. spalio 2 d. EŽTT sprendimo *Mutu ir Pechstein prieš Šveicariją*, CE:ECHR:2018:1002JUD004057510, 98 punktas).
- 157 Ketvirta, reikia priminti, jog Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad kiekvienas asmuo turi teisę kreiptis į nacionalinį teismą ir reikalauti atlyginti patirtą žalą, jei tarp tos žalos ir SESV 101 straipsniu draudžiamo kartelio ar veiksmų yra priežastinis ryšys (2014 m. birželio 5 d. Sprendimo *Kone ir kt.*, C-557/12, EU:C:2014:1317, 22 punktas).
- 158 Kiekvieno asmens teisė reikalauti atlyginti tokią žalą sustiprina Sąjungos konkurencijos taisyklių veikimą ir gali atgrasyti nuo susitarimų ar veiksmų, dažnai slaptų, galinčių riboti ar iškraipyti konkurenciją, ir taip prisideda prie veiksmingos konkurencijos Sąjungoje išlaikymo (žr. 2001 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Courage ir Crehan*, C-453/99, EU:C:2001:465, 27 punktą ir 2014 m. birželio 5 d. Sprendimo *Kone ir kt.*, C-557/12, EU:C:2014:1317, 23 punktą).
- 159 Nors nagrinėjamu atveju pagal arbitražo taisykles čiuožėjai iš tiesų negali nacionaliniame teisme pareikšti ieškinio dėl sprendimo dėl netinkamumo, kuriuo pažeidžiama SESV 101 straipsnio 1 dalis, panaikinimo, čiuožėjai, jei nori, gali pagal šio sprendimo 157 ir 158 punktuose nurodytą jurisprudenciją pareikšti ieškinį dėl žalos atlyginimo nacionaliniame teisme. Be to, tretieji organizatoriai taip pat gali pareikšti ieškinį dėl žalos atlyginimo, kai, jų nuomone, sprendimu atsisakyti suteikti leidimą pažeidžiama SESV 101 straipsnio 1 dalis. Tokiais atvejais nacionaliniam teismui nėra privalomas SAT atliktas vertinimas dėl sprendimo dėl netinkamumo ar atsisakymo suteikti leidimą suderinamumo su Sąjungos konkurencijos teise ir jis prireikus gali pagal SESV 267 straipsnį pateikti Teisingumo Teismui prašymą priimti prejudicinį sprendimą.

- 160 Be to, reikia pažymėti, kad čiuožėjai ir tretieji organizatoriai, dėl kurių priimtas SESV 101 straipsnio 1 daliai prieštaraujantis sprendimas dėl netinkamumo ar atsisakymo suteikti leidimą, taip pat gali pateikti skundą nacionalinei konkurencijos institucijai arba Komisijai; nagrinėjamu atveju skundo pateikėjai tai ir padarė. Jei būtų nagrinėjanti institucija turėtų priimti sprendimą, jį prireikus dar galėtų patikrinti Sąjungos teismai. Iš tiesų Sąjungos teismams gali tekti priimti sprendimą dėl tokio klausimo nagrinėjant ieškinį, pareikštą dėl Komisijos sprendimo panaikinimo, arba gavus nacionalinio teismo, nagrinėjančio dėl nacionalinės konkurencijos institucijos sprendimo pateiktą skundą, prašymą priimti prejudicinį sprendimą.
- 161 Iš to, kas išdėstyta šio sprendimo 157–160 punktuose, matyti, kad, priešingai, nei teigia Komisija, naudojant SAT arbitražo sistemą negali būti pakenkta visiškam Sąjungos konkurencijos teisės veiksmingumui.
- 162 Tokios išvados nepaneigia Komisijos nurodyta jurisprudencija. Iš tiesų, skirtingai nuo aplinkybių, nagrinėtų byloje, kurioje priimtas 2018 m. kovo 6 d. Sprendimas *Achmea* (C-284/16, EU:C:2018:158, 55 punktas), SAT nėra įsteigtas tarptautine sutartimi, kuria valstybės narės būtų sutikusios netaikyti savo teismų jurisdikcijos, taigi ir teisminių teisių gynimo priemonių, kurias ESS 19 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje jos įpareigojamos nustatyti srityse, kurias apima Sąjungos teisė, nes ginčai gali būti susiję su konkurencijos teisės taikymu ar aiškinimu.
- 163 Iš to, kas išdėstyta, matyti, jog tai, kad arbitražo taisyklėmis SAT suteikta išimtinė kompetencija tikrinti sprendimų dėl netinkamumo teisėtumą, ir tai, kad šiuo atveju arbitražas yra privalomas, nėra neteisėtos aplinkybės, dėl kurių nagrinėjamu atveju konstatuotas pažeidimas tampa žalingesnis, kaip aplinkybės, išvardytos 2006 m. gairių 28 punkte. Todėl Komisija negalėjo teigti, kad arbitražo taisyklės yra sunkinanti aplinkybė, taigi ir konstatuoti, kad jomis sustiprinami dėl tinkamumo taisyklių atsirandantys konkurencijos ribojimai.
- 164 Darytina išvada, jog reikia pritarti ieškovės šeštajam pagrindui, grindžiamam tuo, kad ginčijamo sprendimo 8.7 skirsnyje pateikta išvada yra nepagrįsta.

E. Dėl septintojo pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 1/2003 7 straipsnio 1 dalies antro sakinio pažeidimu

- 165 Septintuoju pagrindu ieškovė ginčija ginčijamo sprendimo 2 straipsnio teisėtumą ir iš esmės teigia, kad Komisija pažeidė Reglamento Nr. 1/2003 7 straipsnį, kai jai nustatė taisomąsias priemones, nesusijusias su įtariamu pažeidimu. Konkrečiai ieškovė tvirtina, kad Komisija, pažeisdama Reglamento Nr. 1/2003 7 straipsnio 1 dalį, neteisėtai jai nurodė atlikti tinkamumo taisyklių pakeitimus, nors taisyklių aspektai, su kuriais turėjo būti susiję šie pakeitimai, nelaikomi pažeidimais. Be to, kadangi Komisija nekonstatavo, kad arbitražo taisyklės laikomos pažeidimu, ji negali nurodyti jų pakeisti.
- 166 Komisija atsikerta, kad ji nenustatė ieškovei taisomųjų priemonių. Ji teigia, jog pagal Reglamento Nr. 1/2003 7 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį tik pareikalavo, kad ieškovė nutrauktų pažeidimą, kartu palikdama jai galimybę pasirinkti, kaip nutraukti pažeidimą.
- 167 Reikia priminti, kad Reglamento Nr. 1/2003 7 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Kai Komisija, veikdama skundo pagrindu ar savo iniciatyva, nustato [SESV 101] straipsnio ar [102] straipsnio pažeidimą, ji gali priimti sprendimą, reikalaujantį, kad įmonės ar įmonių asociacijos nutrauktų pažeidimą. Tuo tikslu ji gali skirti įmonei ar įmonių asociacijai bet kokią elgesio ar struktūrinę koreguojančią priemonę, proporcingą įvykdytam pažeidimui ir būtiną pažeidimui veiksmingai nutraukti <...>“

- 168 Šioje nuostatoje nurodyta sąlyga, kad taisomosios priemonės turi būti proporcingos padarytam pažeidimui, reiškia, kad įmonėms nustatytas įpareigojimas nutraukti konkurencijos teisės pažeidimą neturi viršyti to, kas tinkama ir būtina numatytam tikslui pasiekti, t. y. atkurti teisėtai padėčiai taisyklių, kuriuos nagrinėjamu atveju buvo pažeistos, atžvilgiu (1995 m. balandžio 6 d. Sprendimo *RTE ir ITP / Komisija*, C-241/91 P ir C-242/91 P, EU:C:1995:98, 93 punktas).
- 169 Pagal ginčijamo sprendimo 2 straipsnį Komisija nurodė ieškovei veiksmingai nutraukti konstatuotą pažeidimą ir ateityje nesiimti jokių priemonių, turinčių tokį patį ar lygiavertį tikslą arba poveikį. Ginčijamo sprendimo 339 konstatuojamojoje dalyje Komisija teigė, kad yra „daugiau nei vienas“ būdas konstatuotam pažeidimui veiksmingai nutraukti, ir nurodė du tokius būdus. Taigi, viena vertus, ji konstatavo, kad ieškovė galėjo panaikinti išankstinio leidimo sistemą ir su ja susijusią sankcijų sistemą. Kita vertus, jei ieškovė pasirinktų išlaikyti išankstinio leidimo sistemą, ginčijamo sprendimo 339 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė, kad ieškovė galėtų veiksmingai nutraukti pažeidimą „tik“ iš esmės pakeisdama tinkamumo taisykles, „TČS arbitražo taisykles“ ir Pranešime Nr. 1974 nustatytus leidimo suteikimo kriterijus, ir išvardijo įvairius veiksmus, kuriuos šiuo tikslu ieškovė turėtų atlikti.
- 170 Pirmiausia reikia konstatuoti, jog kadangi Komisija teisingai nusprendė, kad nagrinėjamu atveju buvo ribojimas dėl tikslo, šis ieškinio pagrindas turi būti atmestas, kiek juo Komisijai priekaištaujama nustačius ieškovei priemones, neatitinkančias išvados, kad padarytas pažeidimas.
- 171 Tačiau, kaip per teismo posėdį, atsakydama į Bendrojo Teismo raštu pateiktą klausimą, pažymėjo Komisija, arbitražo taisyklės nėra konstatuoto pažeidimo sudedamoji dalis ir, kaip matyti iš šio sprendimo 163 punkto, Komisija klaidingai nusprendė, kad jomis sustiprinamas šis pažeidimas.
- 172 Ginčijamo sprendimo 339 konstatuojamojoje dalyje Komisija nusprendė, kad išankstinio leidimo sistema gali būti išlaikyta, tik jei ieškovė pakeistų arbitražo taisykles (žr. šio sprendimo 169 punktą). Toks motyvas, siejamas su ginčijamo sprendimo 2 straipsniu, kuriame nurodyta ieškovei nutraukti pažeidimą ir pranešti Komisijai apie priemones, kurių dėl to imtasi, turi privalomąją galią, net jei, kaip teigia Komisija, šis reikalavimas pakeisti arbitražo taisykles nėra „taisomoji priemonė“, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 1/2003 7 straipsnio 1 dalies antrą sakinį.
- 173 Iš to, kas išdėstyta, matyti, jog Komisija klaidingai reikalavo, kad ieškovė pakeistų arbitražo taisykles, kuriomis nebuvo padidintas konstatuoto nusižengimo sunkumas ir kurios, be to, nebuvo jo sudedamoji dalis.
- 174 Taigi reikia iš dalies pritarti septintajam pagrindui, kiek Komisija reikalavo iš esmės pakeisti arbitražo taisykles tuo atveju, jei išankstinio leidimo sistema būtų išlaikyta, ir atmesti likusią jo dalį.

F. Dėl aštuntojo pagrindo, grindžiamo tuo, kad periodinių baudų skyrimas neturi teisinio pagrindo.

- 175 Ieškovė teigia, kad Komisija negalėjo jai skirti periodinių baudų dėl dviejų priežasčių. Viena vertus, nustatytos taisomosios priemonės yra neapibrėžtos ir netikslios ir, kita vertus, jos nėra susijusios su konstatuotu pažeidimu.
- 176 Pirma, kaip matyti iš septintojo pagrindo analizės, Komisija pateikė pakankamai tikslų duomenų dėl priemonių, kurių ieškovė turi imtis, kad nutrauktų konstatuotą pažeidimą. Todėl ieškovės argumentas, kad Komisija negalėjo skirti periodinių baudų atsižvelgiant į tai, kad tos priemonės buvo neapibrėžtos ir netikslios, turi būti atmestas.

- 177 Antra, reikia priminti, jog pagal Reglamento Nr. 1/2003 24 straipsnio 1 dalies a punktą, kai Komisija priima sprendimą taikydama šio reglamento 7 straipsnį, ji taip pat gali įmonėms ir įmonių asociacijoms skirti periodines baudas, kad jos nutrauktų SESV 101 ar 102 straipsnių nuostatų pažeidimą. Kaip nurodyta nagrinėjant septintąjį pagrindą, arbitražo taisyklės nėra konstatuoto pažeidimo dalis, taigi Komisija negalėjo reikalauti, kad ieškovė jas pakeistų, ir todėl negalėjo skirti periodinių baudų, susijusių su reikalavimu pakeisti tas taisykles.
- 178 Taigi aštuntajam pagrindui turi būti iš dalies pritarta, kiek jis susijęs su periodinių baudų skyrimu tuo atveju, jei nebūtų pakeistos arbitražo taisyklės, o likusi šio pagrindo dalis turi būti atmesta.

V. Išvada dėl sprendimo dėl ieškinio

- 179 Reikia atmesti ieškovės reikalavimus, kiek tai susiję su prašymu panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnį.
- 180 Tačiau iš šeštojo ir septintojo pagrindų analizės matyti, kad Komisija klaidingai konstatavo, jog arbitražo taisyklėmis sustiprinami dėl tinkamumo taisyklių atsirandantys konkurencijos ribojimai, ir kad ji pareikalavo iš esmės pakeisti arbitražo taisykles, nors jos nebuvo konstatuoto ginčijamo sprendimo 1 straipsnio pažeidimo sudedamoji dalis. Todėl ginčijamo sprendimo 2 straipsnis turi būti iš dalies panaikintas.
- 181 Galiausiai iš aštuntojo pagrindo analizės matyti, kad todėl reikia iš dalies panaikinti ginčijamo sprendimo 4 straipsnį, kuriame numatytos periodinės baudos už 2 straipsnio nesilaikymą, kiek jis susijęs su reikalavimu pakeisti arbitražo taisykles.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 182 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 3 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.
- 183 Kadangi nagrinėjamu atveju ieškovės reikalavimas panaikinti ginčijamo sprendimo 1 dalį buvo atmestas, o jos reikalavimas panaikinti to sprendimo 2 ir 4 straipsnius iš dalies patenkinamas, reikia nuspręsti, kad kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.
- 184 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 3 dalį Bendrasis Teismas gali nuspręsti, kad įstojusi į bylą šalis, išskyrus valstybes nares ir institucijas, padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Šios bylos aplinkybėmis reikia nuspręsti, kad įstojusios į bylą šalys padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. Panaikinti 2017 m. gruodžio 8 d. Komisijos sprendimo C(2017) 8230 *final* byloje pagal SESV 101 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (Byla AT.40208 – Tarptautinės čiuožimo sąjungos atrankos taisyklės) 2 ir 4 straipsnius, kiek įpareigodama *International Skating Union* nutraukti konstatuotą pažeidimą (už šio įpareigojimo nevykdymą numatyta skirti periodinę baudą) Komisija nurodo arbitražo taisykles ir reikalauja jas pakeisti tuo atveju, jei išankstinio leidimo sistema būtų išlaikyta.
2. Atmesti likusią ieškinio dalį.

3. *International Skating Union* ir Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

4. *European Elite Athletes Association*, Jan Hendrik Tuitert ir Niels Kersholt padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Gervasoni

Madise

Nihoul

Frendo

Martín y Pérez de Nanclares

Paskelbta 2020 m. gruodžio 16 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.